XXXIV. ÉVFOLYAM, 46. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1978. NOVEMBER 16.

Ludas Matyi

— Íme, a beruházás makettje!

Lehoczki István rajza

KEDVES LUDAS!

HIÁNYZIK A HÁLÓZATBÓL

EZ A BOLT nem hiányzik vajon az üzlethálózatukból? Három helyen is feltettük ezt a kérdést: az ÁPISZ-nak, a Gyógyszertári Központnak és az Állami Fodrászatnak. A Kossuth Lajos utca 2. számú ház üzleteiről van szó. Volt itt egy kis Csemege is (az idősebbek talán még valamikori nevére is emlékeznek: Meinl), ezt azonban végleg megszüntette az épület üzletsorának árkádosítása. A fodrászat és kozmetika, a papír- és írószerbolt meg a gyógyszertár marad és újra működni fog.

De mikor?

A Belváros szívében immár négy teljes éve bedeszkázott építkezés mögött — a látvány naponta sok ezer budapesti és vidéki lakosnak, meg külföldi turistának szúr szemet, maguk az üzletek nemcsak tulajdonosaiknak, de a vevőknek, fogyasztóknak is hiányoznak — milyen munka folyik? Ezt tudtuk meg róla:

AZ ÉSZAK—DÉLI METRÓVONAL építése miatt a Kossuth Lajos utca és a Petőfi Sándor utca sarkán levő épület üzleteit 1975. január elsején be kellett zárni. Az új metróvonal 1976. november 7-én nyílt meg. Ez az első két esztendő azonban — úgy mondják — nem számít. Ezt vonjuk le az üzletátépítési időből. A metró elkészültéig ugyanis technikailag lehetetlen volt hozzáfogni az üzletek átépítéséhez. A metróra viszont millióknak van szüksége, tehát a közérdek miatt nem tekinthetjük veszteségnek ezt az időt.

Elfogadható érv? Igen. Ám 1976. november 7-e és 1978 novembere — e cikk megjelenése — között újabb két esztendő telt el. Ennyi idő is kevés volt a három üzlet újjáépítéséért felelős Metróbernek és az építkezést kivitelező Fővárosi 4. Építőipari Vállalatnak?

Igen, sajnos ennyi idő is kevés volt rá. Arra hivatkoznak: az árkádosítással alapterület-veszteség érte a boltokat, a lakóház udvarának részleges beépítésével nyertek új területet, az átépítés bonyolultabb és hosszabb ideig tartó munka, mint a vadonatúj építkezés. Ez a két esztendő azonban még akkor is, így is igen hosszú időnek látszik.

KÉT ESZTENDŐ? 1978. július 31-re ígérték, hogy mindhárom üzlet átadásra készen lesz. Természetesen (természetesen?) nem lett kész. Az új határidő most 1978. december 31-e. Ha ezt a határidőt betartják, akkor is: négy teljes esztendővel az után nyílik meg a három bolt, hogy bezárták. S az átadás után is még hetekbe, hónapokba telik, amíg a boltokat berendezik, megnyitják.

Mindenesetre megígérjük: december 31-én odasétálunk megnézni, az építők átadták-e a kereskedelemnek az üzleteket?

(bt)

SZÓRAKOZOTTSÁG

A József körúti Kis Nemzeti Cukrászdában, kellemesen hűtött, Gold Fassl nevű osztrák sört ittunk. A felszolgáló harmincöt forintot kért tőlünk. Gépiesen fizettünk, és csak aztán tűnődtünk el azon, hogy nem sok ez?

— Harmincöt forint! — ismételte meg nyomatékosan a felszolgáló, de az árlapon, kérésemre nem tudta megmutatni ezt a tételt. Ekkor váratlanul jelentős árcsökkenést hajtott végre: „22 forint."

Az üzletvezetőnő, aki kérésünkre megjelent, hallván panaszunkat, csak ennyit mondott:

— Én csak bocsánatot kérhetek.

Nem tudom, hogy október 19-én délután 15 óráig, hány vendég fizetett többet egy üveg osztrák sörért. Feltételezhető azonban, hogy tőlük nem bocsánatot, hanem 35 forintot kértek.

(f. i.)

MÉG MINDIG NEM JÁR A LIFT

Régi liftünk leállítása és lebontása után sokáig tartott, amíg megépítették új, hívóliftünket, de végre elkészült. Készen van hetek óta, régen elvégezték a próbajáratokat is, több ízben — mindig más — meósok szálltak ki, újra meg újra újabb apró részlethibákat találtak és a vadonatúj lift csak áll, csak áll... Mi meg csak vánszorgunk, csak vánszorgunk fel a magas emeletekre, számosan közülünk agyvérzés után, infarktus után, tüdőembólia után, a sors úgy hozta, hogy éppen a legöregebbek s a legbetegebbek laknak a felső emeleten. Ludas segíts, indítsa meg végre a HKI a házunkban a liftet legalább oly fürgén, amilyen pontosan mi lakbért fizetünk neki.

Zalán Károlyné
Bp. Bajcsy Zs. u. 50. — 1054

KÖNYV, FÜZET, BORÍTÓ

Kislányom negyedikes, immár negyedik éve a könyvek, füzetek becsomagolása az én feladatom. Tapasztalataim lesújtóak. Majdnem minden könyv és füzet, más és más méretű. A műanyag borítók mérete ugyancsak változó. Nem jó mindegyik mindegyikre, az eltérés 1—2, vagy 10—15 milliméter. Egyszer-másszor úgy feszül a füzeten, tankönyvön az a műanyag borító mint néhány évvel ezelőtt hölgyeink tomporán a divatos forró nadrág, másszor meg úgy lötyög, mint tehénen a gatya. Pedig állítólag minden könyv, füzet és borító a magyar szabvány szerint készül. Különös, milyen tágan értelmezhetőek a mi szabványaink.

Boruzs Albert
Bp., Szinyei M. u. 3. — 1063

GUMIKÖPENY

Tizenkétezer forintért vettem a motorbiciklimet. De már hosszú ideje nem tudom használni, mert nem kapok hozzá gumiköpenyt. Ami négyszáz forintba kerülne, ha lenne. Minden üzletben azt mondták: országos hiánycikk és hogy miért nem kapható, vagy mikor lesz újra kapható, azt senki nem tudta megmondani. Néhány hónapja még volt nyolcszáz forintos, de egy ideje az a gumiköpeny éppúgy eltűnt, mint a négyszáz forintos.

Búzás Ferenc
Alsónemesapáti, Petőfi u. 51. — 8924.

ZÚZÁTLAN PECSENYEKACSA

A fej és a lábak kivételével a többi „tartozék", tehát nyak, máj és zúza benne van a pecsenyekacsa belsejében, ezért nem látható kívülről. Így nyugtatott meg a Hunyadi téri csarnokban a 6302. sz. Közért Baromfi Bolt eladója. Hallgatva rá, 37 forintért meg is vettem a kacsát, s csak otthon derült ki, hogy az említett „tartozékok" nem voltak benne. A csomagolás ép volt, rajta a Győri Baromfifeldolgozó Vállalat emblémája az I. osztályú megjelöléssel és orvosi igazolással. A győri gyár vagy a Közért téríti meg a káromat?

Keresztúri Sándor
Bp., Izabella u. 29. — 1077

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

Ebédelünk... ebédelünk

(Ludas, 36. sz.)

Az említett napon a Déli pu.-n nyolc személypénztár üzemelt. A panaszos által jelzett egy pénztár helyett öt pénztár dolgozott, egyik a bejárati oldalon, négy pedig a körpénztár túloldalán. A gyakorlat az, hogy az utasok a bejárati oldal pénztáraihoz állnak és nem veszik észre a túloldalon üzemelőket.

Dr. Németh István
MÁV Igazgatási és Jogi Osztály

Kevés a 89-es

(Ludas, 39. sz.)

A 89-es buszok csúcsforgalomban 10—12, ezt követően 13—15 percenként közlekednek. Ettől eltérést okozhatnak az előre ki nem számolható forgalmi és műszaki zavarok. A 89-es kihasználtsága a csúcsforgalmi időben is a 100 százalék alatt marad. Így nem indokolt — s gépkocsivezetői létszámunk nem is teszi lehetővé —, hogy több 89-est járassunk.

Sáfrán Andrásné
BKV

Kiutálni a lakosságot

(Ludas, 39. sz.)

A Münnich F. u. 14-beli Illatszerboltot nem a lakosság kiutálása miatt, hanem a lakosság élelmiszerellátásának javítása érdekében zártuk be: hozzácsatoljuk a jelenleg is működő, kis alapterületű, korszerűtlen élelmiszerbolthoz. Az Akadémia u. 3-ban nagy önkiszolgáló közért nyílik.

Szilágyi Árpádné
ipari oszt. vez.

dr. Győri Miklós
ker. oszt. vez.
V. ker. Tanács VB

SZILVESZTERKOR AZ OLVASÓ KÉRDEZ

Lapunk középső oldalain gyakran válaszolnak munkatársaink miniszterek, művészek, más közismert emberek kérdéseire.

Most átadjuk a kérdezés jogát az olvasóknak. Kérjük, írják meg, ők mire kíváncsiak? Kérdezhetnek bármiről, kül- és belpolitikáról, sportról, kultúráról. Minél közéletibb, közérdekűbb a kérdés, annál jobb!

A legszellemesebb kérdésekre szilveszteri számunkban válaszolnak majd munkatársaink, rajzban vagy írásban.

Minden megjelenő kérdésért 200 forint tiszteletdíjat fizetünk.

Várjuk kérdéseiket november 30-ig.

Címünk: Ludas Matyi, Budapest – 1977.

A borítékra tessék ráírni:

SZILVESZTERI LUDAS FÓRUM

– Sajnálom, összeállított állapotban egyelőre még nem lehet kapni...

SZÁLLÍTÓK

— Megihatunk egy-egy üveg sört? — kérdezte az egyik szállító.

— Nem — felelte határozottan az üzletvezetőnő. — Ha sört akarnak inni, menjenek a pénztárhoz!

*

Másnap — percre pontosan — megérkeztek a szállítók. Hoztak kendermagot, ötkilós csomagokban, mirelit-szitakötőt, citromos lében, fürdősót, fürdőpaprikát és fürdőborsot, továbbá porított szalámit és harangnyelvet aszpikban.

— Kérem — mondta izgatottan az üzletvezetőnő. — Én nem ezeket rendeltem.

— Az lehetetlen! — felelte az egyik szállítómunkás, aztán bevitt a raktárba huszonöt tubus folyékony tubust, jól zárható műanyag pohárban és ötven darab folyékony műanyag poharat, jól zárható tubusokban.

— Ihatnánk egy-egy üveg sört? — kérdezte a másik szállítómunkás. — Tetszik tudni, nagyon megszomjaztunk.

— Ha sört akarnak inni, menjenek a pénztárhoz!

— Igenis, tisztelettel — mondták a szállítómunkások és megkérdezték az üzletvezetőnőt: — Hova tegyük a mézesmadzagokat?

— Nem rendeltem mézesmadzagokat.

— Más üzletekbe több tucat mézesmadzag-spulnit szállítunk. Valódi izlandi mézesmadzag. Meglátja, sorba fognak állni érte. És hoztunk légyfogónak is használható mézespántlikát, több színben és különböző hosszúságban. A leghosszabb tizennyolc yard és húsz verszt.

— Felvágottakat rendeltem és tejtermékeket.

— Igenis tisztelettel, de előbb be kell hoznunk az előre csomagolt, ehető kötőtűket. Nem hoztunk sokat. Mennyit is hoztunk?

— Azt hiszem, száz csomaggal. Maximum ötszáz csomaggal. Az a szerencsés vevő, aki megtalálja valamelyik csomagban az igazgatónk személyi igazolványát, három napra elutazhat saját költségén Piliscsabára. Nem ihatnánk egy üveg sört?

— Ha sört akarnak inni, menjenek a pénztárhoz — mondta falfehéren, halk hangon az üzletvezetőnő.

— Igenis, tisztelettel, de mi legyen a bazaltkövekkel?

— Miféle bazaltkövekkel?

— Azt az utasítást kaptuk, hogy hozzunk tíz darab százkilós bazaltkövet.

— Százkilós bazaltkövet?

— Miért tetszik ezt ilyen furcsa hangsúllyal kérdezni? Csak nem tetszik gondolni, hogy egy dekát is elvettünk belőle. Ha nem hisz nekünk, tessék minket ellenőrizni.

— Nem rendeltem bazaltköveket! Felvágottakat rendeltem és tejtermékeket. Hol a szállítólevél?

— Az egyik bazaltkő alatt. Hogy ne fújja el a szél.

— Ez felháborító! — kiáltotta az üzletvezetőnő.

— Valóban az. Miért kell nekünk százkilós bazaltköveket cipelnünk? Tessék mondani, nem ihatnánk meg fejenként egy üveg sört? Kiszáradt a szánk.

— Mondtam már: ha sört akarnak inni, menjenek a pénztárhoz!

— Igenis tisztelettel, csak előbb be kell hozni a megrendelt árut. Addig egy kortyot sem.

— Hol az áru?

— Letettük.

— Hol?

— Nem messze innen. A hűvösvölgyi nagyréten. De majd érte mennek.

— Miért nem hozták be ide, a raktárba?

— A hűvösvölgyi nagyrétről? Már ne haragudjék, de erre minket nem lehet kötelezni. Mi is emberek vagyunk. Szomjas emberek. Nem ihatnánk meg egy sört?

— Tessék! Igyanak! És aztán hozzák be a megrendelt árut. A hűvösvölgyi nagyrétről. Vagy akárhonnan.

— Megisszuk a sört, aztán megyünk — felelte az egyik szállító. A másik pedig hozzátette: — Holnap is jövünk. De nem ketten. Holnap többen leszünk. Meghívtam néhány barátomat...

Mikes György

DIPLOMÁCIAI ÉLÉNKSÉG

– Magához is ellátogatnak a kínaiak, Kovácsné?

KÖZGAZDASÁGTAN

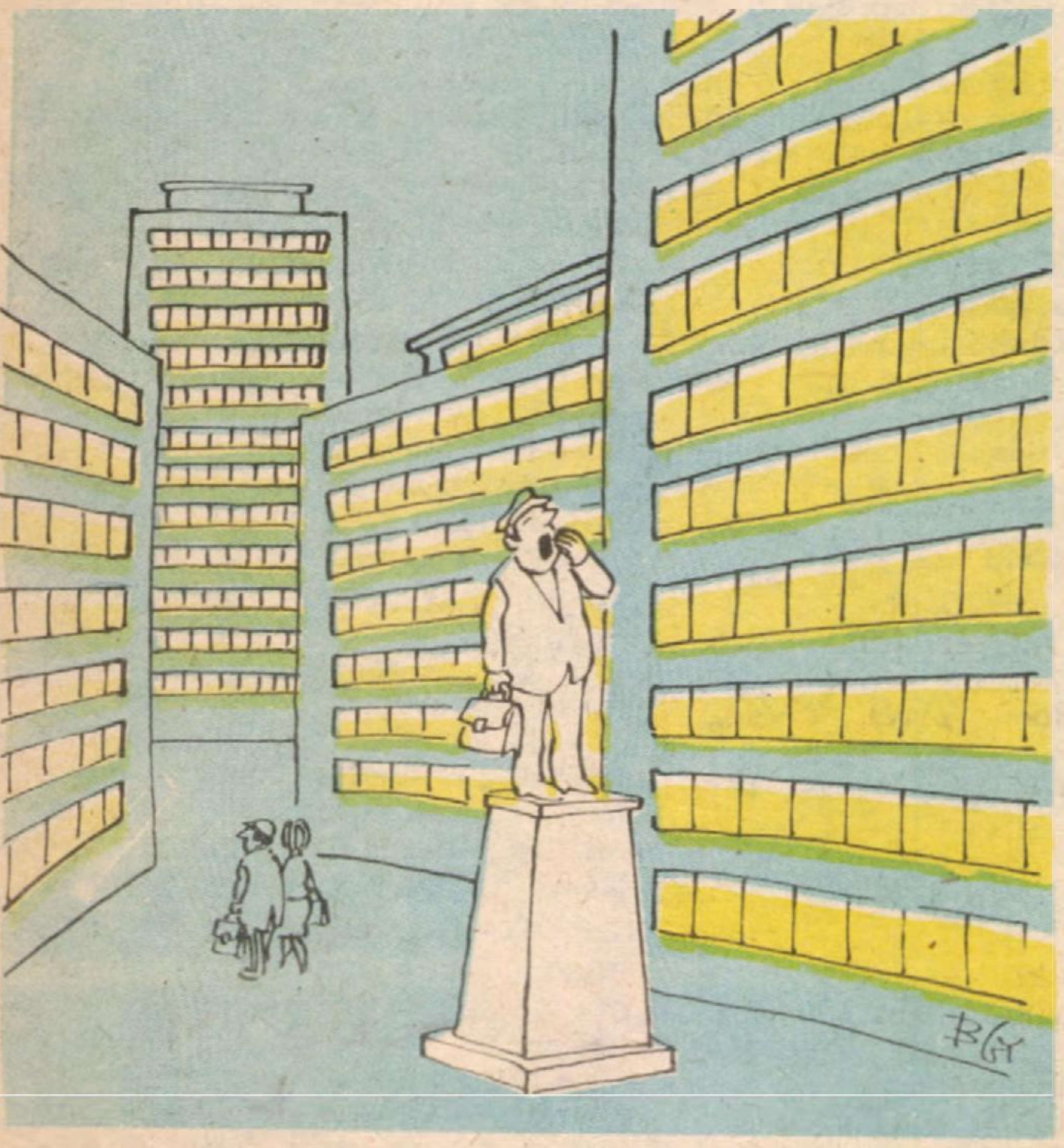

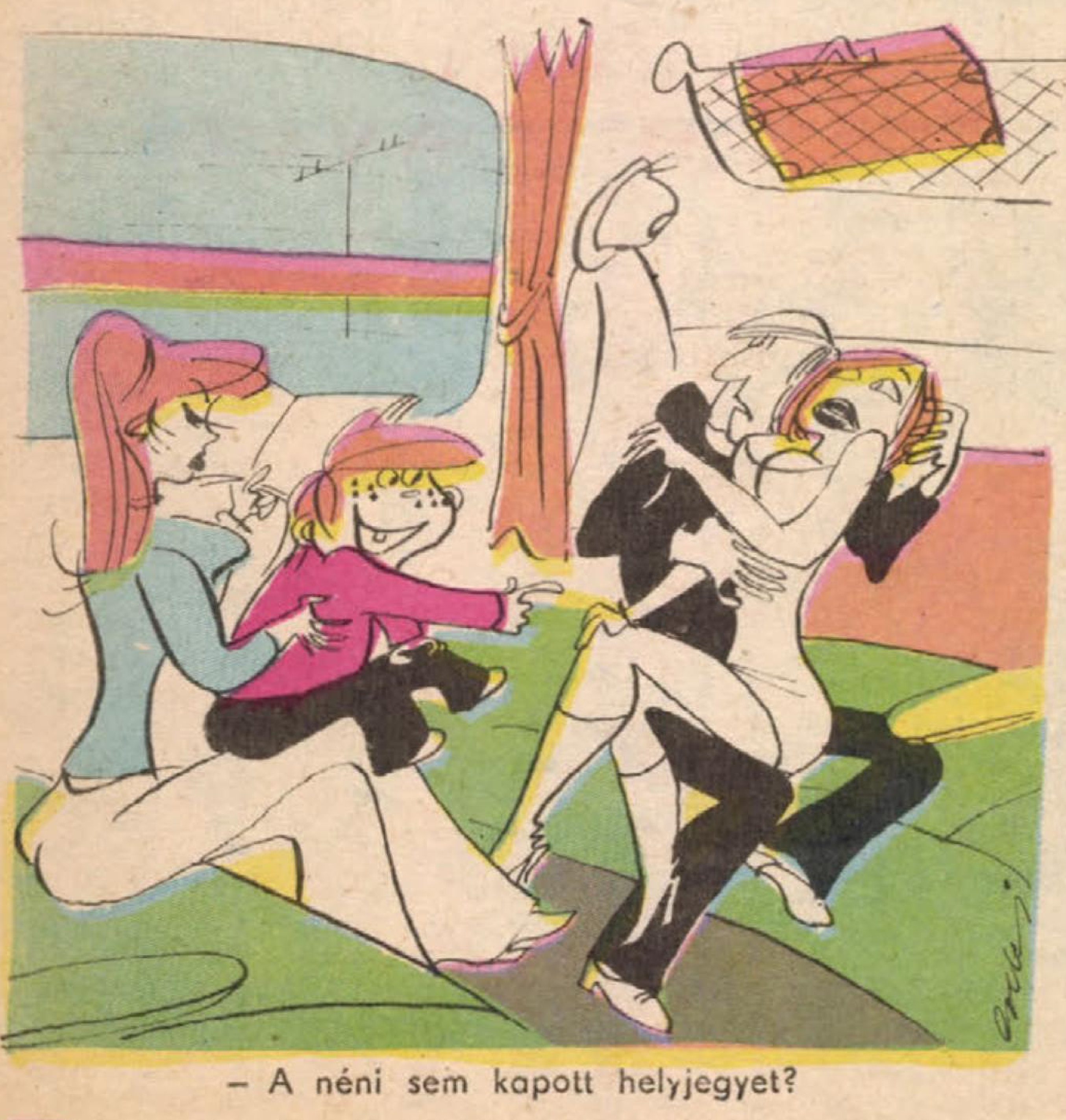
– Apa, adjál több zsebpénzt, mert Anikó begyűrűzött a havi költségvetésembe!

– Maga nem olvassa a könyveit!...

ALVÓVÁROS

– A néni sem kapott helyjegyet?

Levélváltás: venni, vagy nem venni?

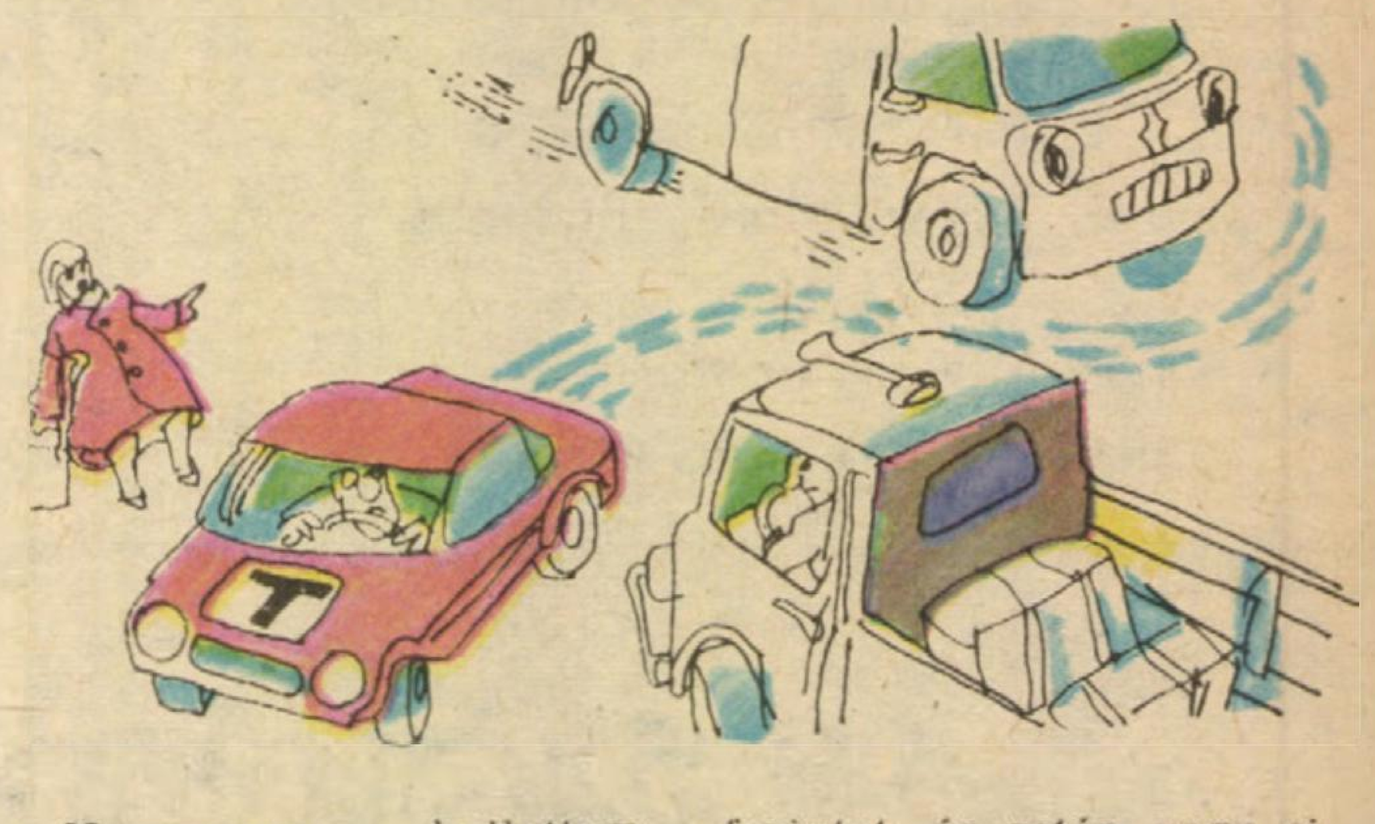
Kedves Szerkesztő úr!

Amikor az OTP vezérigazgatója, a Világtakarékossági Nap alkalmából a tévé képernyőjén megjelent és elmondta, hogy 120 milliárdra nőtt a takarékpénztár betétállománya, elfogott az állampolgári büszkeség. Ebben az én ötvenezer forintos betétkönyvem is benne van. A havi 3700 forintos — ma már átlagosnak mondható — fizetésemből négy év alatt havi ezer forintot tettem az OTP-be, ami nem kis teljesítmény. A feleségem gyes-en van, tehát már nálunk nem az a közhely-probléma áll fenn, hogy kicsi vagy kocsi, hanem az, hogy egyek vagy vegyek. Vagyis, hogy átvegyem-e a most már esedékes Trabantot és koplaljak tovább, vagy hagyjam a takarékban a pénzemet. Az OTP vezérigazgatójának joviális mosolya láttán, az jutott eszembe, hogy nagyon jó helyen van a pénzem. Évi 2500 forint kamatot hoz, viszont a kocsi a vételárán kívül is tetemes kiadásokkal jár. De miből? Őszintén szólva meguntam a zsíroskenyeret. Ezért kérdezem önt, mit gondol, tartsak kocsit vagy ne tartsak, vegyem, vagy ne vegyem?

Kedves Olvasónk!

Bármennyire is híve vagyok a technikai haladásnak, az a véleményem, hogy ne vegyen: az is ember, akinek nincs autója, különben sem érdemes érte annyi mindenről lemondani. Ismerek egy négytagú családot, közepes fizetésükből „kigazdálkodtak" egy Zsigulit, de amióta kocsijuk van, elfelejtettek mosolyogni. Az vegyen kocsit, akinek megvan a jövedelme a fenntartásához.

Ha már ugyanis megvan a kocsi, a gondok nőnek, de nemcsak a benzin, karbantartás és egyéb költségek miatt. Az említett családfőnél, különösen tanuló vezető korában, az idegbaj jelei mutatkoztak, és azóta sem lett belőle Niki Lauda, jóllehet szentül hiszi, hogy aki már a kormánynál ül, az tud is vezetni.

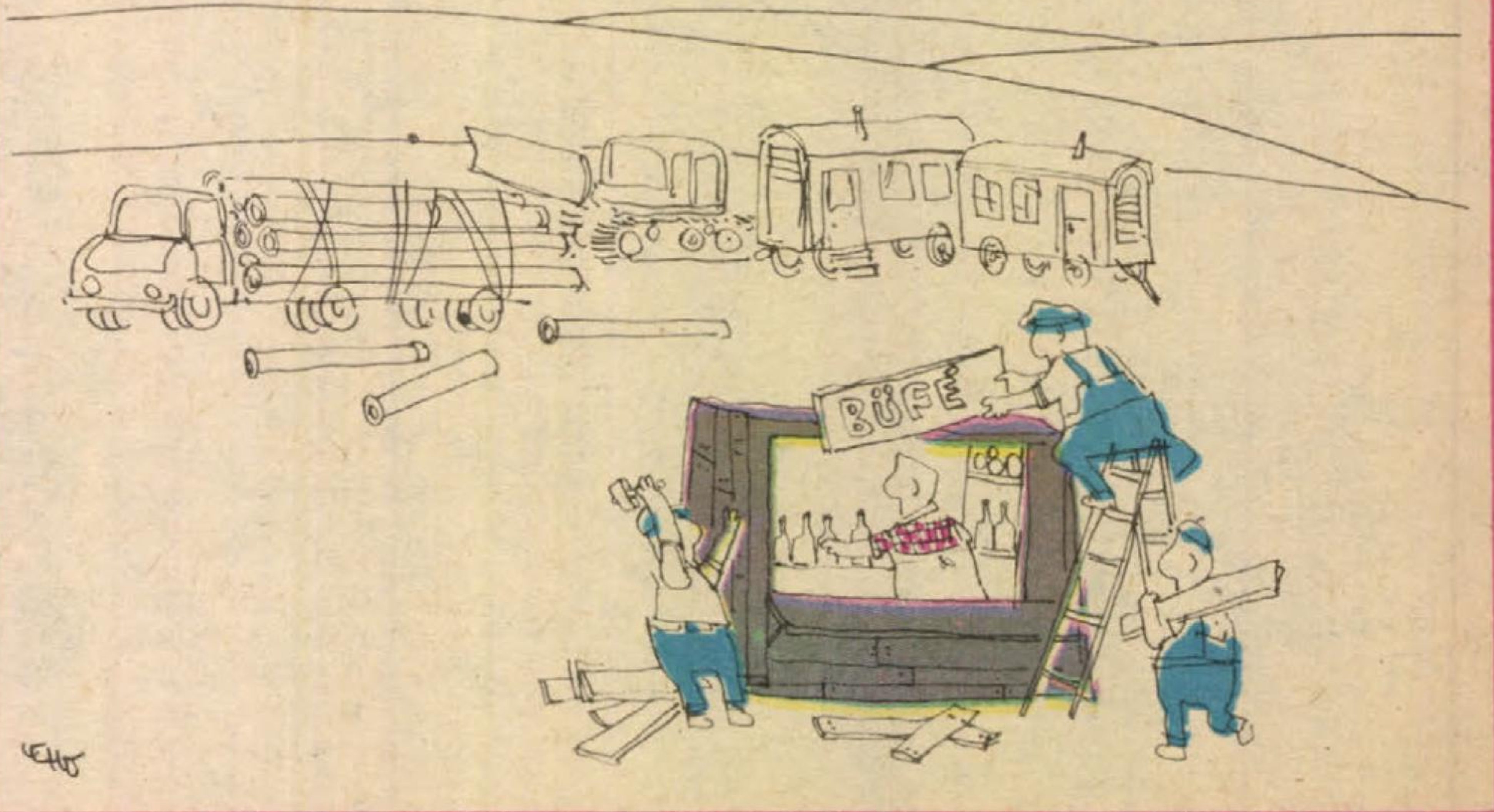
Nemegyszer hallottam már az úgynevezett mazsolákról, a kezdőkről, sértő és nyomdafestéket nem tűrő jelzőket. A T-betű egy esztendeig védelmet nyújt, de nekem mégis az volna a javaslatom, hogy építsenek az illetékesek utakkal, hidakkal, jelzőlámpákkal, gyalogosokkal és valódi rendőrökkel egy-két kísérleti várost, ahová a T betű lejárta után a volt tanulóvezetőket kétévi gyakorlatra beutalják. Aki két év után életben marad, azt be lehetne engedni a nagyvárosi forgalomba. Ezzel kiegészítenék a KRESZ-t és növelnék a közlekedés biztonságát.

Erre ugyancsak nagy szükség volna. Mindig újabb és újabb mazsolák kerülnek ugyanis az utakra, közlekednek a városokban, a falvakban, az M 7-esen, az M 3-ason vagy másutt. Ez még mindig nem a legnagyobb baj, csak örülni lehet annak, ha a jövő évre tervezett 100 ezer személyautót importáljuk. A baj az, hogy nálunk, Magyarországon, nem létezik tönkrement kocsi, mert még a lerobbant, leprának nevezett, volt autóra is 6—8 ezer forintért akad vevő, összebütyköli, vagy esetleg elkölt még rá 10—15 ezer forintot, és aztán vagy sikerül levizsgáztatni, vagy nem, de a kocsi élve marad, és cammog vagy rohan az utakon. Nemegyszer találkoztam már a 40—50 év előtti DKW-val, sőt a még ennél öregebb Balillákkal is, egy barátom pedig nemrég látott egy első világháborúból visszamaradt Benz-Gagenaut, igaz, hogy ez teherautó volt és éppen a roncstelepre pöfögtették, mert még járóképes volt. (Muzeális érték!)

Ha rám hallgat, bent hagyja a kocsiját forint formájában az OTP-ben: jobb helyen van ott a pénze, a joviális, optimista bankigazgatónál, mint az országúton lenne. És higgye el, gyorsan el tudná felejteni a zsíros kenyeret.

Földes György

KEZDŐDIK AZ ÉPÍTKEZÉS

Fülöp György rajzai

ROMANTIKA

TALATA MARAT FILJAN BADEL EKLÜ!

LÍBIAI JEGYZETEK I.

A magyar belgyógyásznő, aki néhány hete érkezett Tripoliba, ahol két évig fog dolgozni egy nyugatnémet cég által felszerelt és magyar egészségügyi dolgozókkal működő, ultramodern poliklinikán, sokat még nem beszél arabul. Mondhatni, semmit sem. De néhány mondatot már betanult — mint a szajkó —, hogy a betegeivel közölni tudja a legszükségesebbeket.

A magyar orvosnőt egy reggel a poliklinika előtt egy közlekedési rendőr megállítja és dühösen magyaráz. Hogy mit, miről és miért, erről az orvosnőnek fogalma sincs. Sajnálkozó mosollyal próbálja megértetni a rendőrrel, hogy nincsen még közös nyelvük, ám ez csak még ingerültebben perel, olyan sebesen, hogy talán már egy született líbiai sem értené. Az orvosnőnek ekkor kétségbeesett ötlete támad és így szól:

— Talata marat filjan badel eklü!

A rendőr meghökkent, elhallgat, a fülét hegyezi. Mit mond ez az asszony?

— Talata marat filjan badel eklü! — ismétli még egyszer a doktornő, határozottan, és vitára készen. Ám a közlekedési rendőr elbizonytalanodott. Tanácstalanul néz maga elé, majd köszönés nélkül, megrendülve otthagyja az orvost. Akinek egész szókincse — arabul — ennyi volt, ezt is a rendeléshez tanulta. Körülbelüli fordítása:

— Naponta három tablettával, étkezés után.

Az esetből nem vonnék le messzemenő tanulságot, de elgondolkodom azon, nem alkalmazhatnánk-e ezt a feleletet itthon is. Áhányszor csak feltesznek nekünk érthetetlen, kihívó kérdéseket, azt kellene talán felelni rájuk:

Talata marat filjan badel eklü!

* * *

Az arabok hagyományos udvariassági szokásai minden bizonnyal lefőzik a híres angol udvariasságot. Amikor a tripoli repülőtéren a vámolást végző tisztviselő — mielőtt táskámba belenézett — a kezét nyújtotta és megkérdezte, hogy vagyok, zavartan tűnődtem, honnan ismerjük mi egymást? Amikor a szálloda portáján üdvözöltek meleg kézfogással, érdeklődve egészségem felől, arra gyanakodtam, hogy barátaim egyike tartózkodik a városban és ő készítette elő a fogadásomat. Néhány óra múlva azonban már megértettem, hogy itt Líbiában ez a módi. Káfá? — hogy van? — kérdik egymást, pincér és vendég, boltos és vásárló, mielőtt bármiről is szó esnék, szívélyesen parolázva s erre csak azt illik felelni: köszönöm, jól. E szabályszerű beszélgetésre a legtalálóbb példát ugyancsak egy magyar orvostól hallottam. Középkorú férfit támogattak be a rendelőjébe. Ő előzékenyen hozzásietett:

— Hogy van? — kérdezte udvariasan.

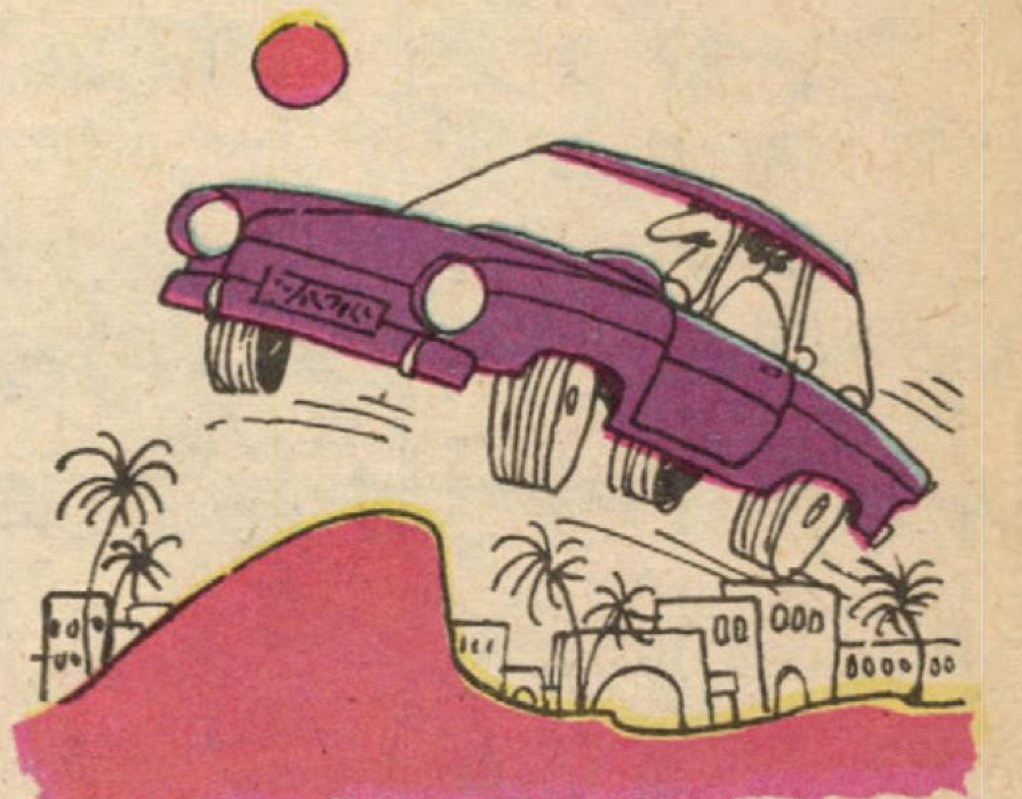
— Köszönöm jól — felelte a beteg —, azt hiszem, kilyukadt a gyomrom.

Mióta hazajöttem, egy kis ördög ingerel szüntelenül, valahányszor egy boltba lépek, s ott pattanásig feszült hangulat uralkodik az eladók között, hogy a legidegesebbiket kiszemelve hozzálépjek, a kezemet nyújtsam kézfogásra és azt kérdezzem tőle:

— Hogy van?

* * *

Tripoli egyetlen közlekedési eszköze az autó, ennek megfelelően félelmetes mennyiségben és ehhez mért erőszakossággal törnek maguknak utat és karosszériát. Az út-

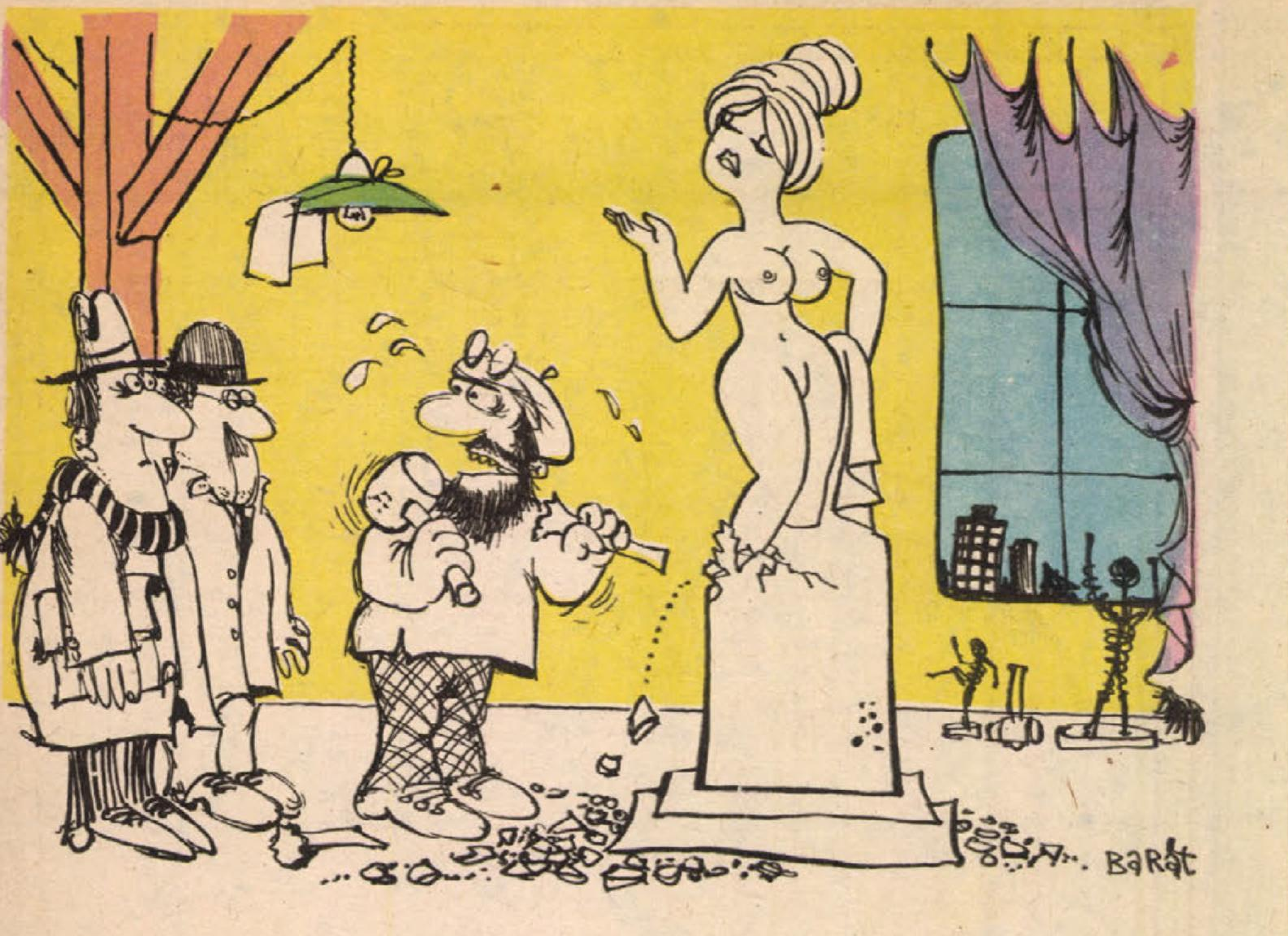

viszonyoknak megfelelően — kizárólag arab feliratú és jelű —, sebességkorlátozó táblák próbálnak rendet biztosítani, melyeket számos európai vagy nem ért, vagy — arab gépkocsivezető kollégáival együtt — nem tart be. Hogy tudatosan-e, vagy csak az útviszonyokból adódóan, nem tudom, de mindenütt, ahol tábla szerint lassítani kellene, az úttest keresztben felpúposodik, mint egy pesti bérház új parkettája, így az autós *kénytelen* lassítani, akár tetszik, neki, akár nem. Ezeken a pontokon közlekedési rendőrre sincsen szükség, a púpok egyedül is elvégzik a sebességkorlátozást.

Nem élnének azonban magyar autósok Tripoliban, ha nem találtak volna megfelelő elnevezést az úttest domborulataira: A líbiai magyarok szerinti elnevezésük: *alvó rendőr.*

Ahol pedig az úton nem bucka várja a gépkocsit, hanem ellenkezőleg: gödör, bemélyedés, azok a *titkosrendőrök.*

Somogyi Pál

– Ez a három grácia lesz, csak a másik kettőre még nincs pénze az új városnak...

– Na, mondja gyorsan: mi újság?

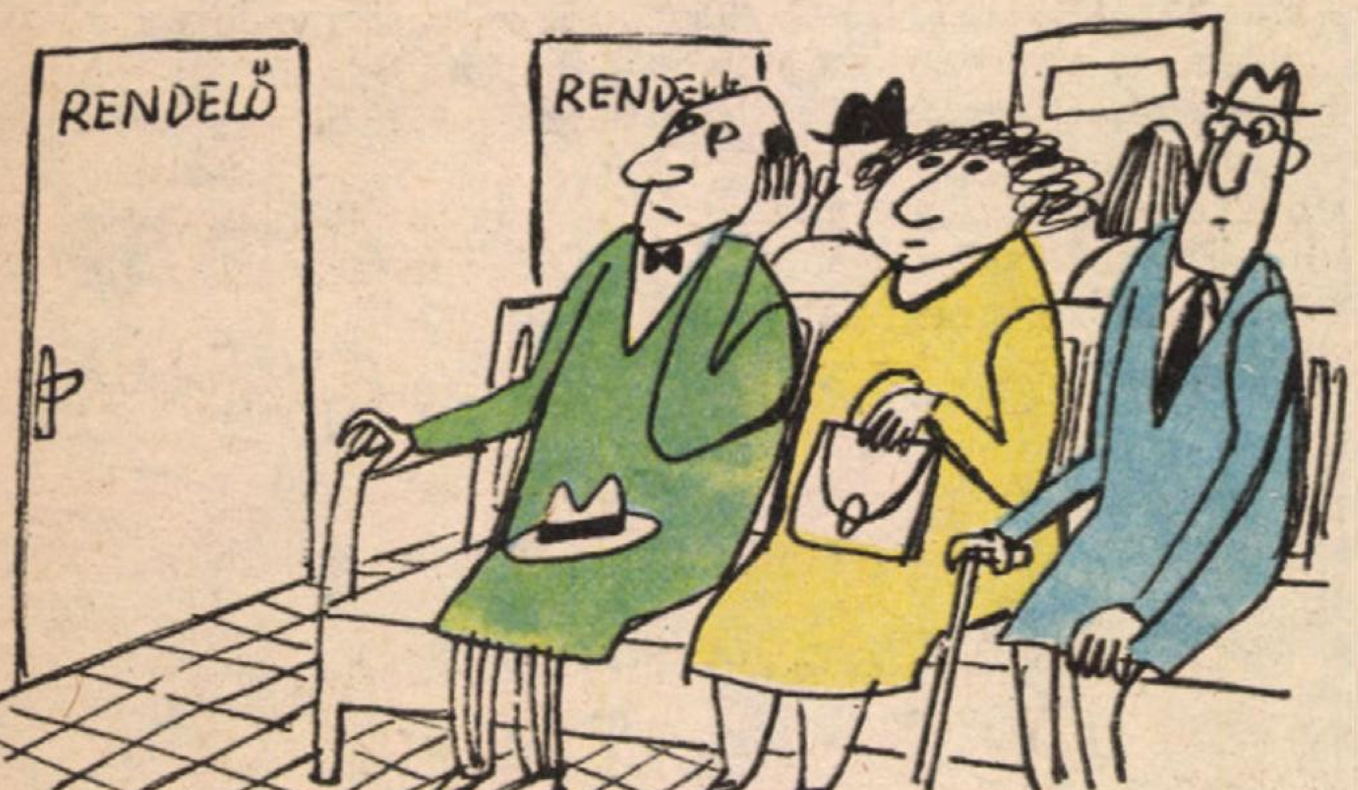
VÁRÓSZOBA

Most itt ülök fülcimpaferdüléssel a dokinál, és nézem a táblát a folyosó falán, hogy tilos a dohányzás, s jön egy fehérköpenyes egy szál aranykenttel a kezében, majd kifújja a füstöt és belép az ajtón, amire az van írva, hogy kopogással ne tessék a rendelést zavarni, pedig nincs bent senki, mert egy másik fehérköpenyes most vitte be a feketét, amire nekem azt fogják mondani odabent, hogy ne igyam.

Várakozom és dobolok a tíz ujjammal a fülcimpaferdülésemen, mire jön egy szép pirospozsgás ember térdkalácsferdüléssel és egyből belép, mivel együtt járt általános iskolába a főorvossal, de közben megszólít egy idősebb férfi, hogy nekem is ketyeg-e a szívem tíz óra után, merthogy neki igen, és megkínál egy tablettával, amit az öccse hozott Lyonból, és ettől rögtön kiver a hideg veríték, mert a fehér kispadon azt mondja a szomszédos asszonyság, hogy tőlem talán vért is fognak venni.

Ezért szeretek várakozni a várószobában, aztán bejutok a dokihoz, és egyből röntgenre küldenek a fülcimpámmal, mire megmászom a második emeletet a lelettel, miközben a bokaferdülésem is elkezd hasogatni, azonban szerencsére a szivárványhártya csavarodásomat a rövidhullámú besugárzás nem mutatja ki, majd közel öt óra várakozás után vakbélgyanús leszek.

Így lemegyek a hatodik leletemmel a földszintre, ahol meglelem az orr-fülgégészetet, és onnan visszamegyek az EKG-ra, majd a mandulatükrözésre.

És akkor egy negyedóra múlva kiszól az ápolónő, hogy a vállrendülésemmel próbáljak meg a tizenhetedik emeletre felmenni, de sajnos összetéveszt a mellettem ülő úrral, és így ő megy fel a tüdőcsúccsal a tizenhetedikre, de közben éppen lázas leszek, mert rámtüsszent egy Hongkongból importált náthás, és azért mondom, hogy egy orvosi várószobában mindig éri kaland az embert.

Majd várok negyvenhét percet a vérnyomásmérésre, szinte fel is megy tőle a száznyolcvanadik emeletre, ámbátor aztán le kell szaladnom az időközben szerzett neuralgiámmal a félemeltre, ahol kapok egy hetedik leletet, amit sajnos vissza kell vinnem a tizenkettedik emeletre, és ott kiderül, hogy van egy lyukas fogam is, amitől néhanapján a fejem hasogat, s így átugrom a hetvenedik emeletre, ahol is a szájspecialista működik, aki leküld egy sajtos pogácsáért a büfébe, mert éhgyomorra ma már nem húznak zápfogat. De ott kiderül, hogy a Rudas szájfürdőjébe is beutalnak iszappakolásra, ami a reumámat kihozza belőlem, ha akarom, csakhogy még mindig a tizedik emeleten keresem a liftgombot, mert nem tudom, hogy miként jutok le a csonttörő osztályra.

Ezért szeretek várakozni egy várószobában.

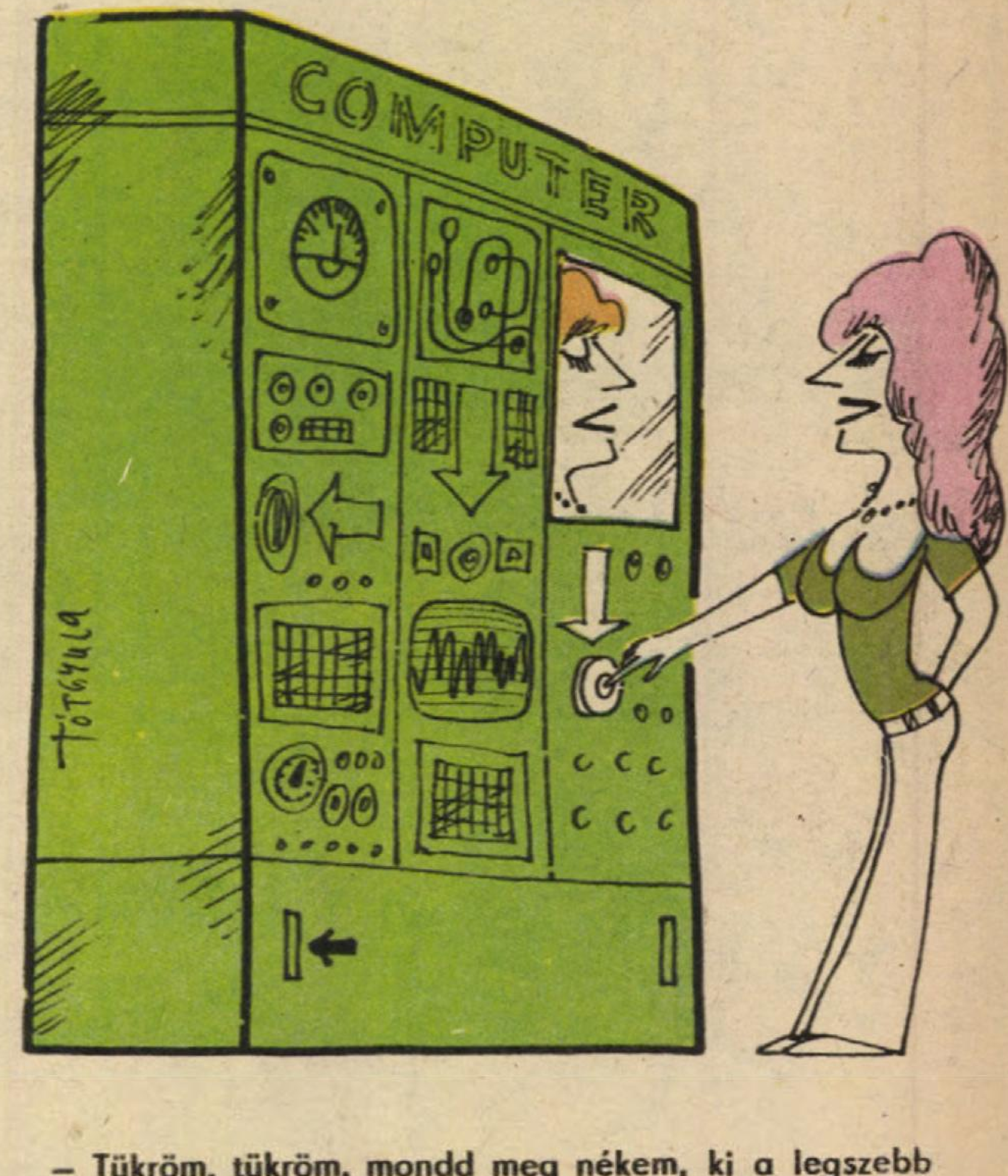
De most ismét azt mondja itt egy illető, hogy talán szájzáram van, mert a férje húgának az volt Los Angelesben a múlt héten, és erre a legjobb gyógyszer az új-zélandi koalatöpörtyű, amit egy skót főorvos szívesen felír nekem, ha én írok neki.

Most — ebben a pillanatban — a kilencedik emeleten vagyok, mivel felküldtek lábvízvételre, de kezdem elhatározni, hogy nem tömetem be a lyukas fogamat, mert ez már egy kicsit idegesítő, hogy tíz órán át bolyongok ebben az épületben, ahol talán szívidegességem is lesz, de azt úgyis csak a negyvenharmadik emeleten tudják kimutatni. Sajnos a saját szívidegességemmel a negyvenharmadik emeleten levő várószobát már nem bírom megmászni.

Ezért mondom, hogy nincs jobb dolog az orvosi várószobában ülni. Ettől én például beteg leszek és akkor nem foghatják rám, hogy szimulálok.

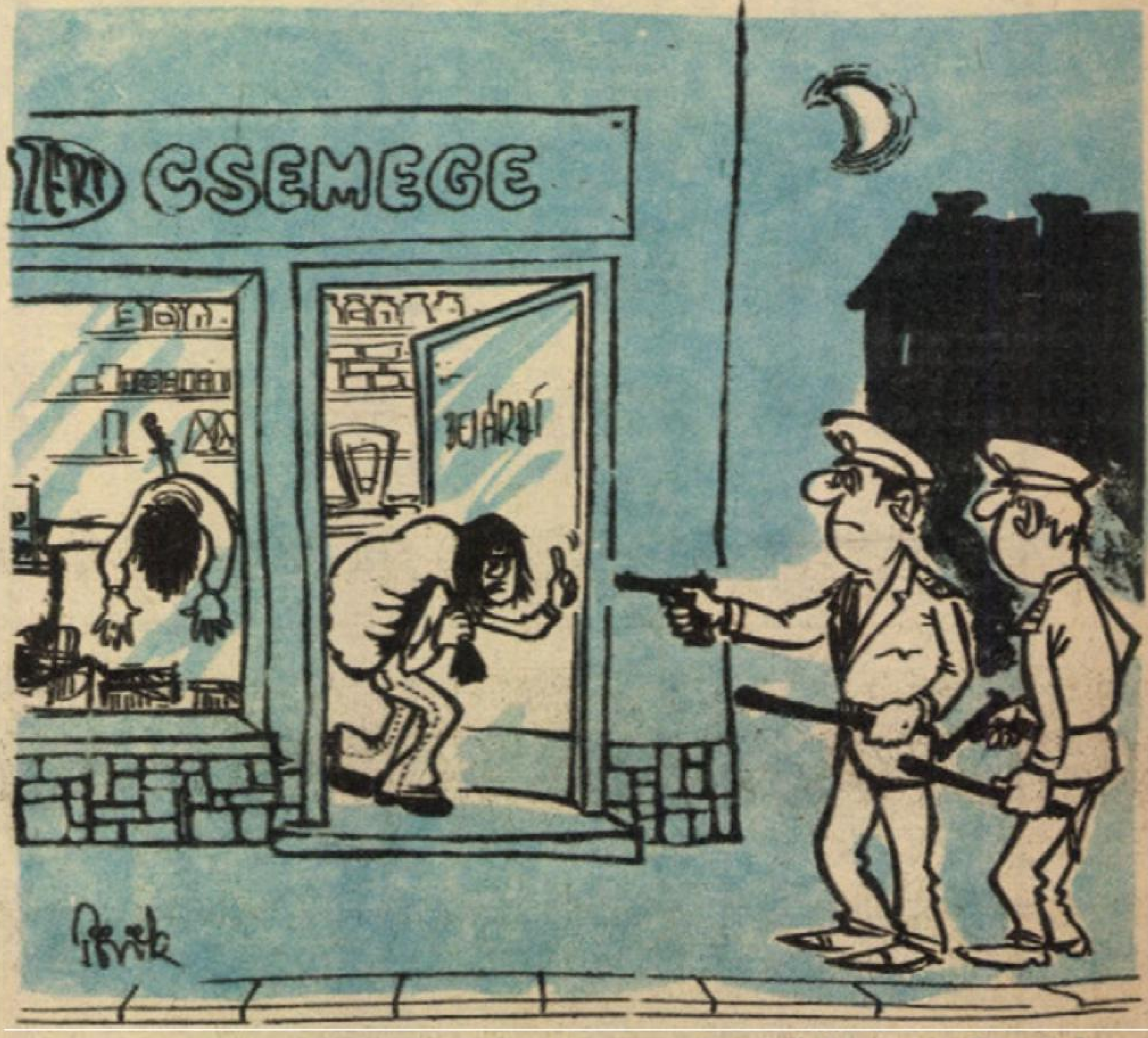
Tormai László

MAI MESE

– Tükröm, tükröm, mondd meg nékem, ki a legszebb a világon?

FIATALKORÚ

– Ne hamarkodjanak el semmit, hátha megjavulok.

FENEKETLEN KÚT

– Még mindig esik...

– Hol a férjem? Kirúgtam, mert a nászéjszakán királyfivá változott!

MAGYAR KATASZTRÓFAFILM KÉSZÜL

– A gazdaságtalan üzemét felszámolták, önt áthelyezték, ezt szeretnénk filmre venni...

EZ NEKEM NINCS MEGFIZETVE

A hivatalban állunk, kedves hölgy szólítja azt az ügyfelet, aki következik. Lehet, hogy a várakozók moraja teszi, lehet, hogy a hivatali várószobának nincs jó akusztikája, de nem nagyon értjük a szavát. Amikor az éppen sorra kerülő jelentkezik az ablaknál, a kisasszony még le is tolja: „Már háromszor szólítottam, miért csak most jött?" Emberünk nem rest, s visszaszól: „Tessék hangosabban beszélni, mert most is alig hallottam!" Mire a hölgy: „Az nekem nincs megfizetve, hogy rekedtre kiabáljam magam!"

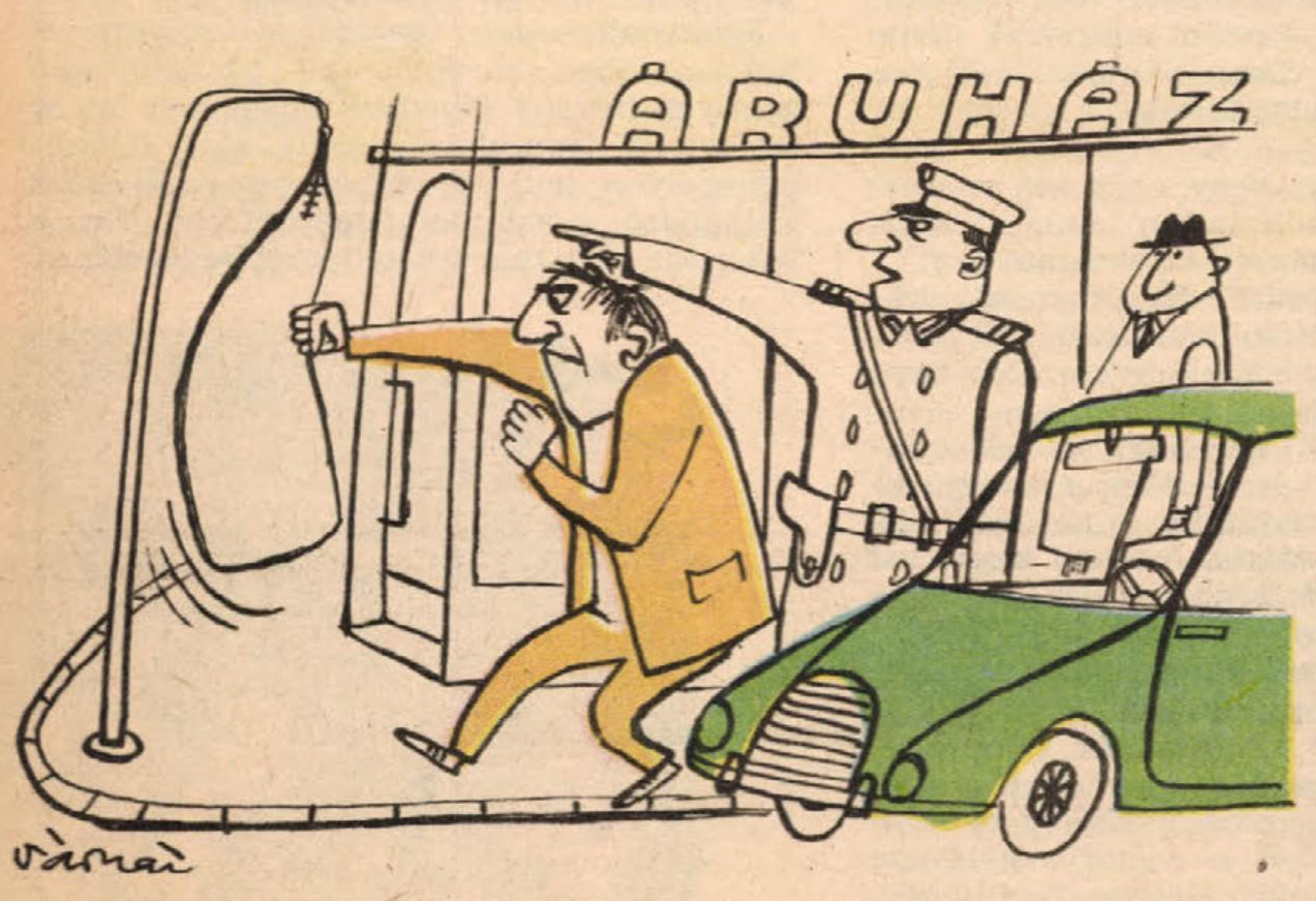
A kartársnőnek feltehetőleg igaza van. Alig hiszem, hogy munkaköri leírásában szerepel a kiabálási kötelezettség, s az is bizonyos, hogy nem kap nyolc százalék ordítási pótlékot. Csakhogy. Mérjünk egyenlő mércével! A buszvezetőnek sincs megfizetve, hogy keresztül kasul elbontják az úttestet, s ezzel akadályozzák a forgalmat. A bolti eladónak sincs megfizet-

ve, hogy a szállító vállalatok hibájáért neki kell elviselni a macerát, s a boltvezetőnek sem, hogy üveg rumot csempésszen a rakodók kezébe, hogy rendesen vigyék a boltba az árut. Hol van az megfizetve a pedagógusoknál, hogy megneveljék az otthon elkényeztetett lurkókat, s hogy materialista világnézetet csöpögtessenek a bérmálkozó fiúk-lányok fejébe? És talán a közlekedési rendőrnek megfizetik-e, hogy egész nap szívja a szénmonoxidot az elviselhetetlen forgalom nyomán? Vajon nem mondhatná-e el mindenki, „Ez és ez nekem nincs megfizetve"?

Éppen ezért nagyon kérem az olvasót, ne lepődjön meg, ha e kis írás végén nem talál csattanót! Épp nemrég fejtette ki egyik kollégám az Új Tükörben, hogy hivatalosan csak a terjedelem szerint lehet fizetni az írásokat. Tehát, hogy én még ide egy poént is kiagyaljak, az nekem nincs megfizetve!

Gőz József

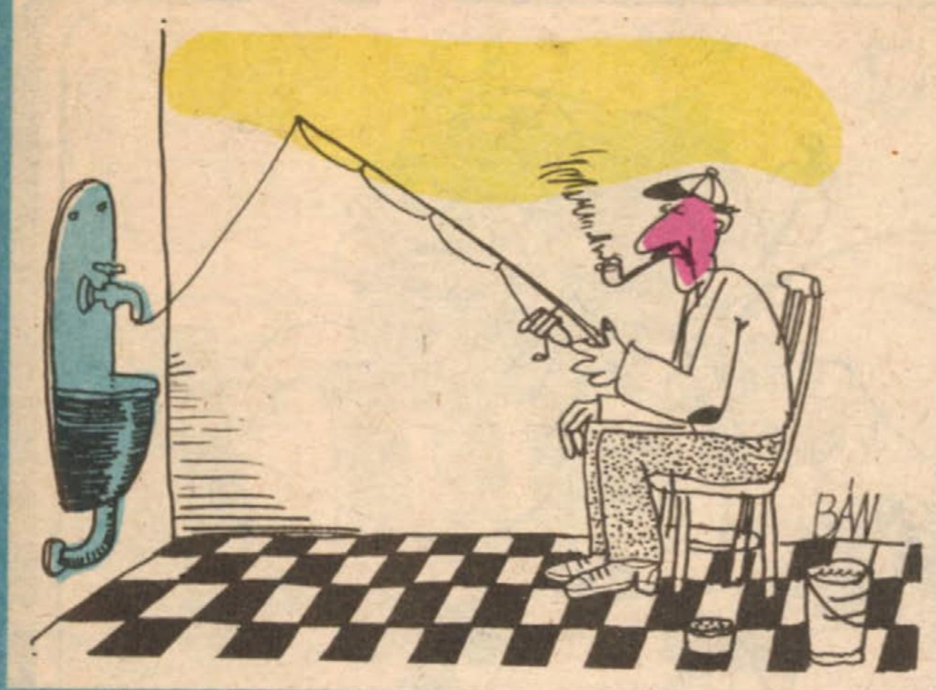

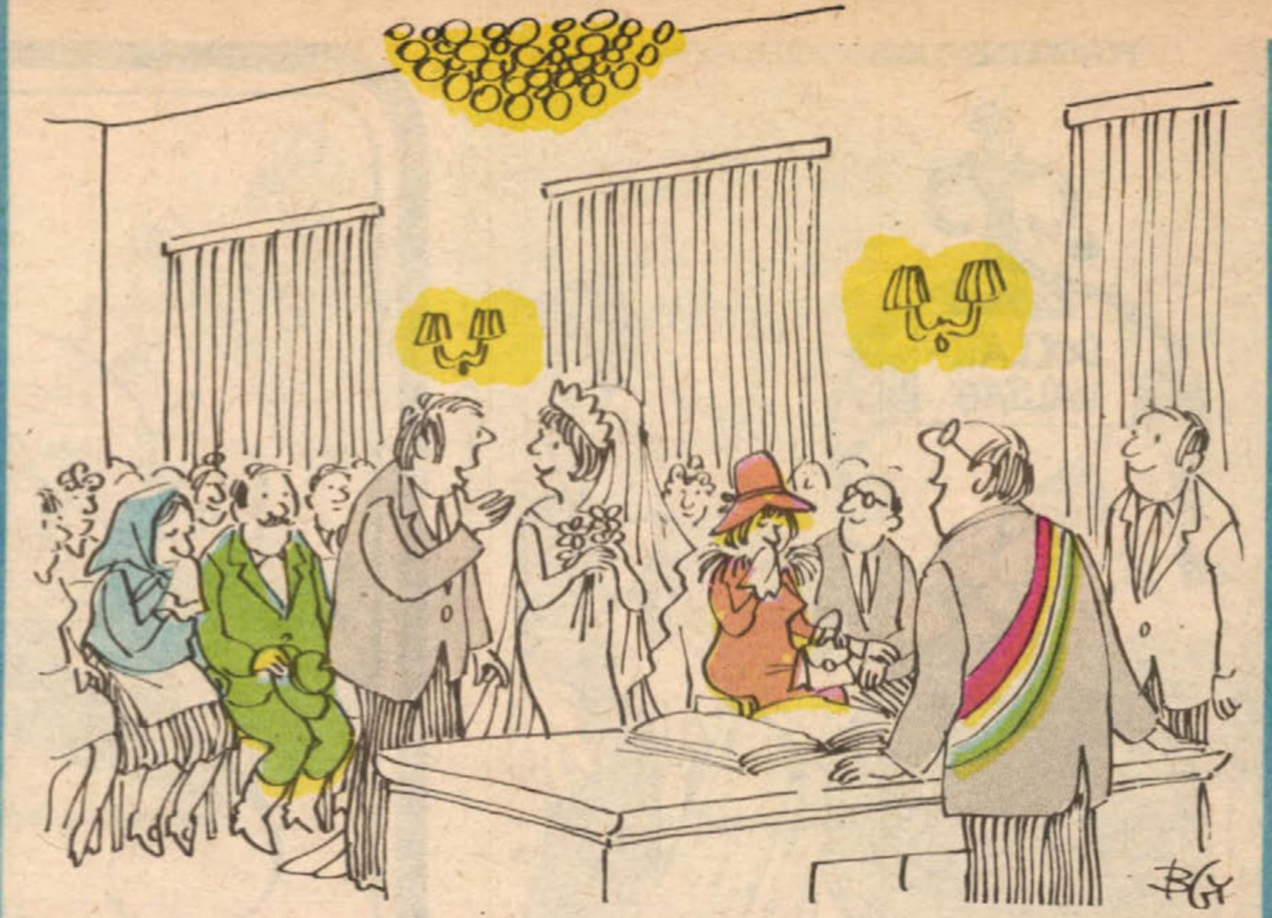
– Itt élje ki az agresszivitását, ne a volán mögött!

– Kérem tisztelettel, a számla kiegyenlítésén és a borravalón kívül még mivel szolgálhatok a kedves vállalatnak?

KÉNYELEM

– A te szüleid majd pénzelnek bennünket, az enyémek pedig etetnek...

HÁTH[A] VALAKI NEM [IS]MERI...

Kovácsékn[ál] cseng a telefon. Kovácsn[é] veszi föl, a drót túlsó [v]égén a férje kezd beszéln[i]:

— Drágá[m], ma ebédre meghívom [h]ozzánk Pista kollégámat.

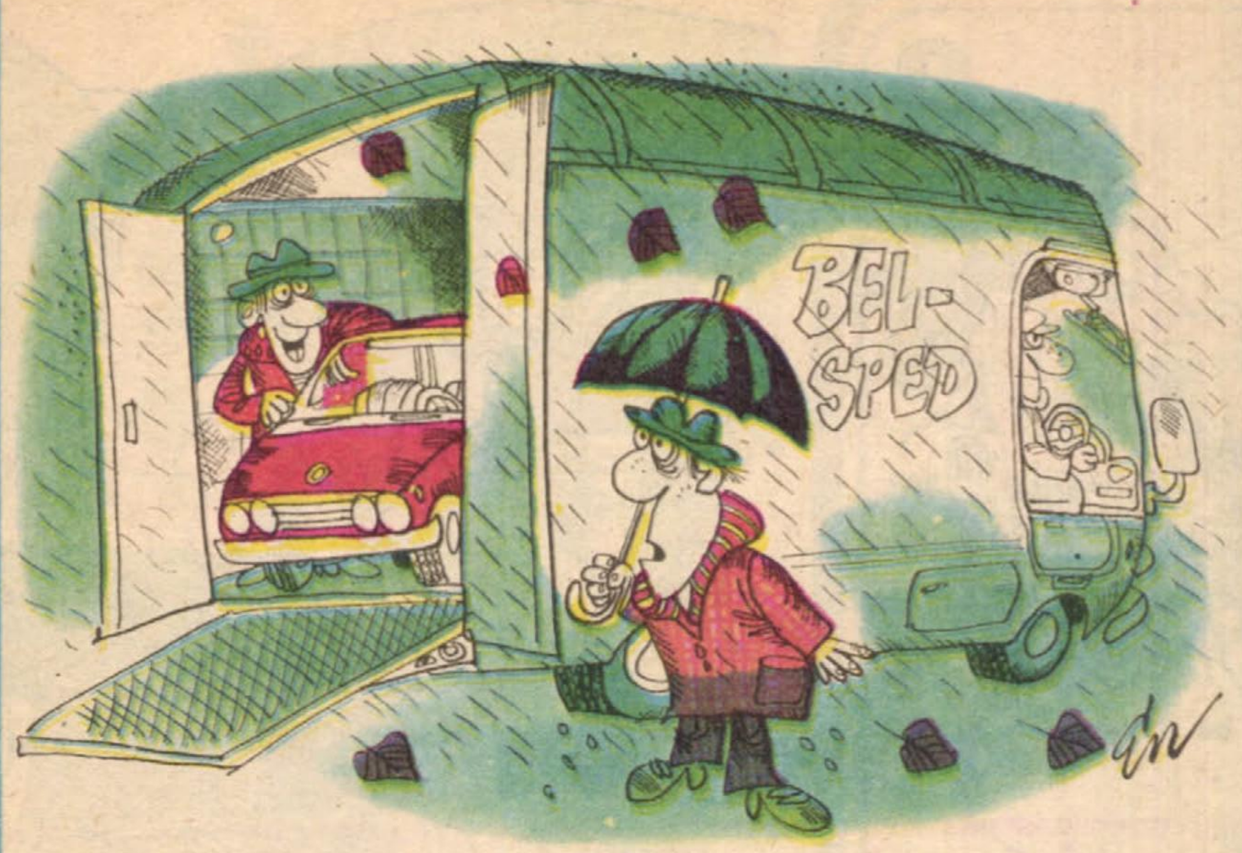
Az asszon[y] rémülten feleli:

— Megőrül[té]l, Jenő? Tibike csupa mo[ck]ok, most akarom megmos[ni], a szobákban nagy a rende[tl]enség, a konyha tele van p[i]szkos edényekkel, és külö[nb]en is, ebédre csak a tegnap[i] maradék van!

A férfi n[y]ugodt hangon feleli:

— Nem b[aj], szivi! Pista ugyanis mos[t] akar nősülni, és szeretné [m]egnézni, hogy is néz ki egy [i]gazi házasság.

MEGKÍMÉLT KOCSI

– Esőben csak így használom...

RENOVÁLÁS

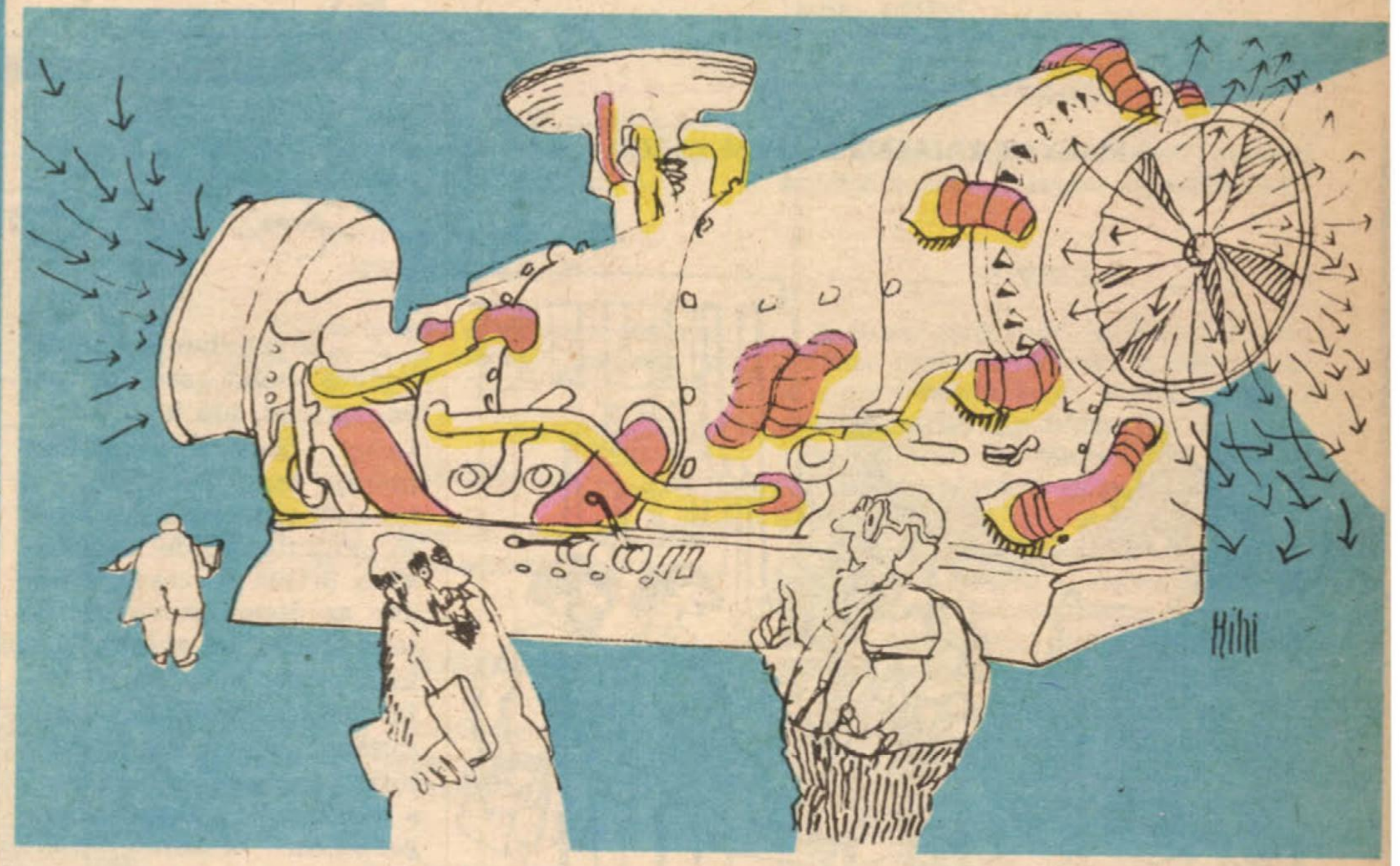

– A repedéseket sikerült eltüntetnünk.

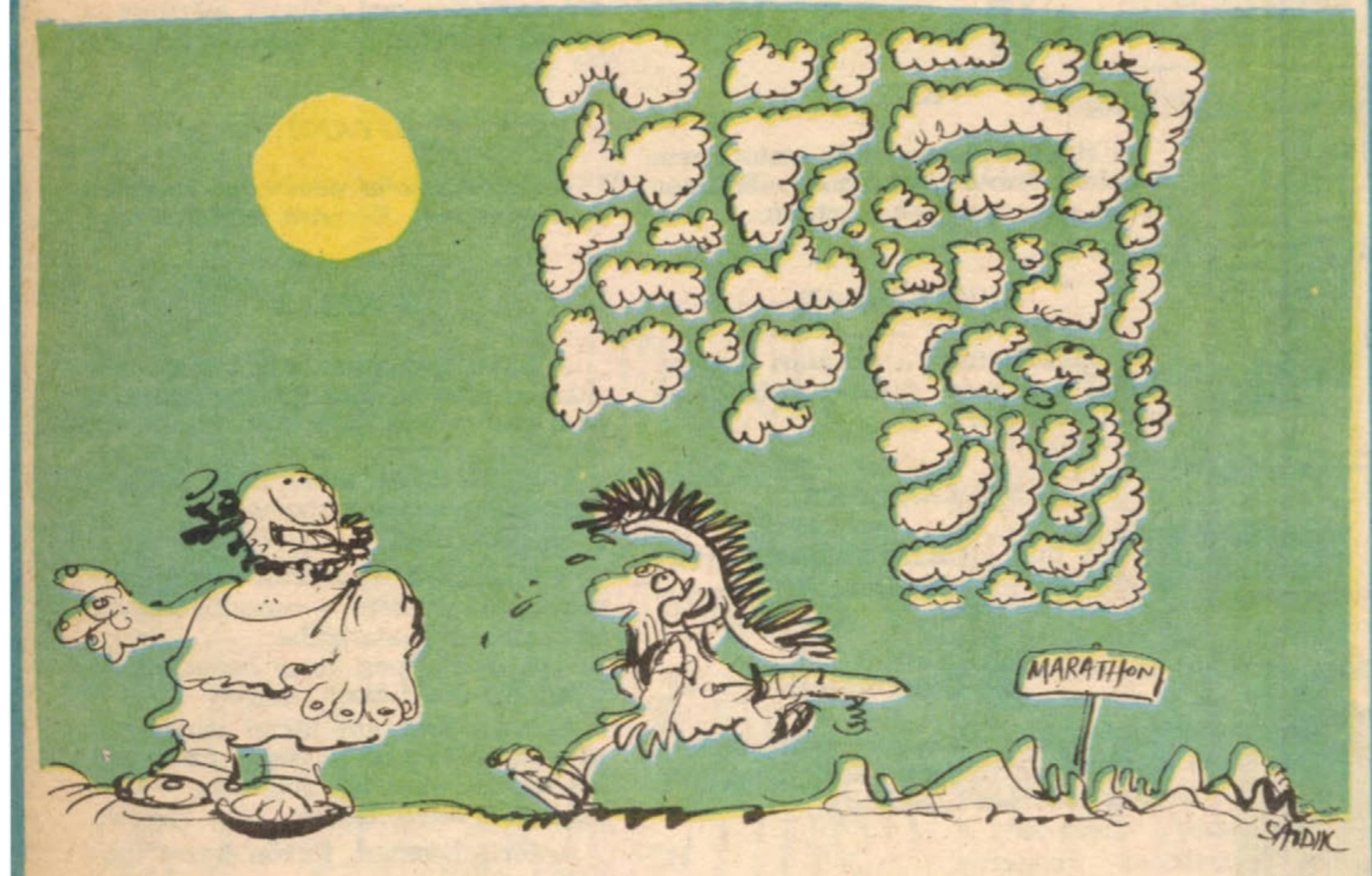
LÁZADÓ FIATALOK

CSODAGÉP

– Semmi mást nem csinál, mint a végén kitisztítja azt a levegőt, amit beszennyez...

– Azt hiszed, meghálálja ezt neked az utókor?

Aż orvos így szól fiatal, csinos pácienséhez:

— Nos, aszonyom, most csinálunk önről egy röntgenképet.

— Nagyszerű — ragyog fel a páciens arca —, ha jól sikerül, kérek belőle öt másolatot!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két barátnő beszélget.

— Hogy van a férjed?

— Már jobban van. Egész nap a fürdőkádban horgászik.

— Nem kellene mégis elmennie egy pszichiáterhez?

— Minek, hiszen én is nagyon szeretem a halat!

KÖZLEKEDÉSI PARK

MESEORSZÁG

Olvasom, hogy a Meseországhoz címzett játéküzlet jubileumát üli. A szép ünnep kapcsán eszembe jut egy csomó érdekes játék, amelyet az elmúlt évek során oly sok örömmel űztünk kis meseországunkban.

Ilyen volt például az idők hajnalán „A kis vasútépítő". A játszók fele lelkesen építette, másik fele lelkesen járt a tetején feketézni, de mindenki örült, hogy él.

Izgalmas volt a „Gondolj egy számot" című játék is. A forintot megelőző hónapokban űztük, de bármekkora számot gondoltunk, mire kigondoltuk, a felét sem érte.

Nagyszerű dolog, hogy ez a mi meseországunk ma kiapadhatatlan bőséggel kínál játékokat a lakosság elszórakoztatására.

„Gazdálkodj okosan!" Ez a nyugati eredetű „Capitaly"-játék honosított változata. Nem lehet annyit keresni, de cserében nem is kell annyit gondolkozni.

„Most légy okos!". Elemmel, sőt fél-elemmel működtetett karrierjáték csodagyerekek számára. Ki tud több különórára beiratkozni. Minden újabb ötletnél kigyullad egy kis lámpa. A huszadik villanás után a súlyosan terhelt kis lángész súlyosan terhelt szülei máris biztosították magzatuk számára a Nagy Neuraszténia díjat.

„Hajtogatójáték". A kitartás és állóképesség fejlesztésére. Ha például elég soká hajtogatjuk, hogy „ez nem infláció, ez csak egészséges ár-mozgás" — végül magunk is elhisszük, miáltal máris nyerve a similabda.

Hatalmas választék áll a fogyasztók rendelkezésére mindenféle babákból. A piac slágere egy speciális öltöztetőbaba, amelyet olcsóbb öltöztetni, mint vetkőztetni. Ugyanez luxuskivitelben valutáért is.

Szakadatlan derű forrásai a türelemjátékok. Zsebben hordható kis pöcögtetősök, amelyek heveny jókedvre ingerlik a játszó feleket. A legmulatságosabb, ahol valami engedélyért kell egy fehér kis ürgét húsz különböző hivatalba bepöcögtetni. Ha a fehér kis ürge már a tizediknél bepöccen és lila kis ürge lesz, a szerv máris térdét csapkodhatja örömében.

Se szeri se száma a szórakoztató mechanikus játékoknak, Matchboxok, traktorok, kombájnok, dömperek, exkavátorok. Nagyban növeli a gyermek mozgáskészségét, hogy madzagon kell cibálnia őket, mert pótalkatrész alma.

Meseország szenzációja, hogy minden nagy doboz építőkocka mellé egy kis doboz építőkockát is ad. Ez fontos dolog, mert az ifjú pallér hozzá sem nyúl a nagyhoz, amíg a kicsiből fel nem húzta saját hétvégi vityillóját.

Jó szórakozást kínálnak a hagyományos társasjátékok. Kockadobásra megy a „Mindenki lépik egyet" című mulattató életpálya. Háromnál a játékos felvételizik az óvodába, hatnál az általánosba, tizennégynél a gimnáziumba, tizennyolcnál az egyetemre. Harmincnál előadó, harmincötnél csoportvezető. Negyvennél tilosba lép, lebukik és kétszer kimarad, de tekintettel a múltjára aztán tizenöt kockával feljebb folytathatja. Hatvannál érdemei elismerésével visszamegy, ahonnét jött. Száznál kis úttörők köszöntik, de már nincs több dobása.

Újra hatalmas tömegeket szórakoztat a „Nagy pénz, kis foci". Tízmillió játékos dühöng, tizenegy játékos (?) nem szégyelli magát. Aki a legmulatságosabb kifogásokat tudja mondani, az lesz az elnök.

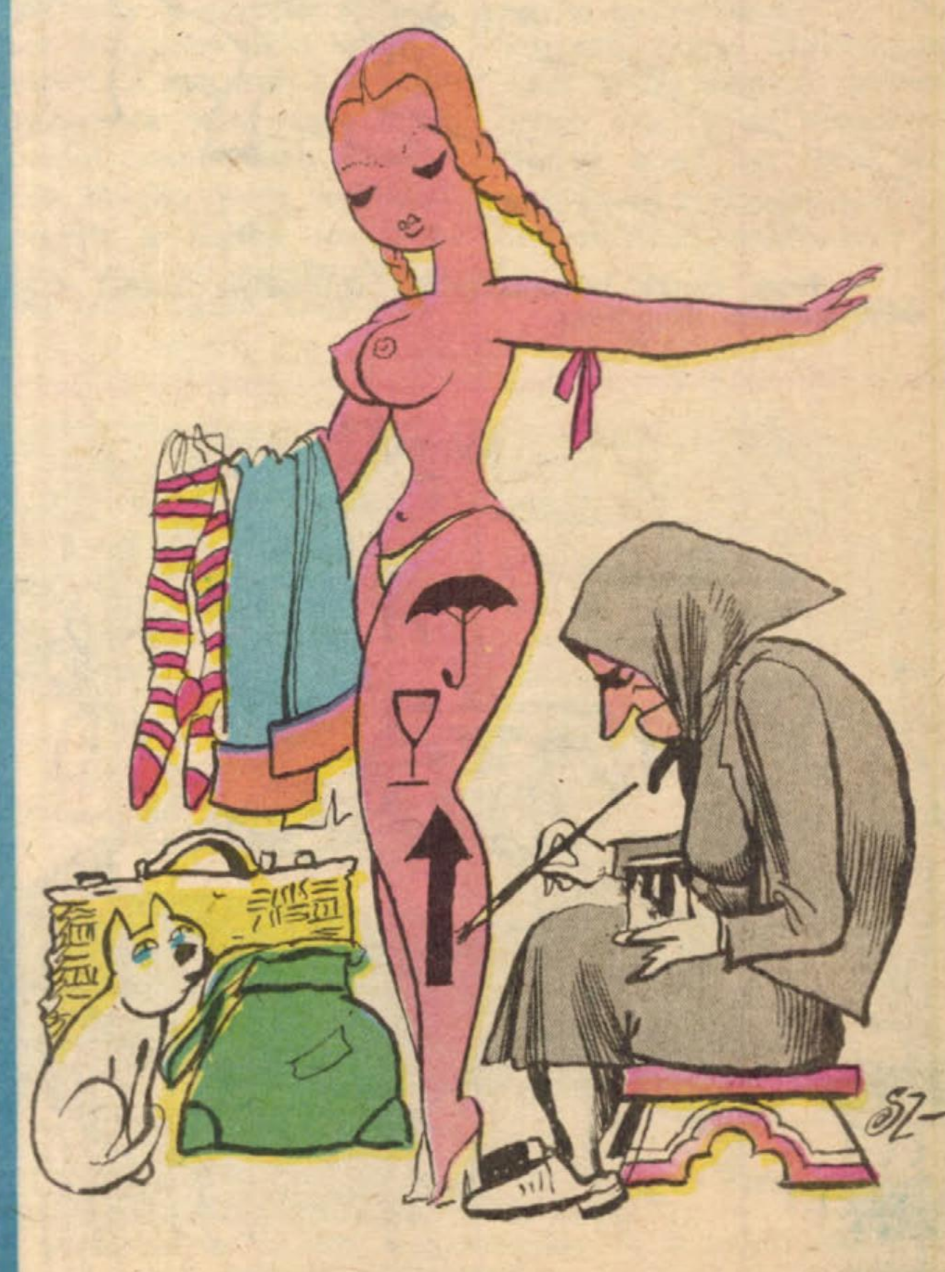
Turistakörökben népszerű a mozaikjáték. Az ügyesebb játékos két lila Adyból három zöld Washingtont is össze tud hozni, a vámhatóságok szívből fakadó örömére.

Előzetes hírek szerint az újévi piac szenzációja lehet a „Nőjön be a fejed lágya!" című országos méretű társasjáték. Abból a feltételezésből indul ki, hogy a kedves papa most már felnőttnek tekinti gyermekeit, nem pénzeli őket szíre-szóra, hanem elvárja, hogy álljanak a saját lábukra. Akinek nem nőtt be a feje lágya, az saját lába helyett a saját fejére áll. Nem baj, puhára esik!

Peterdi Pál

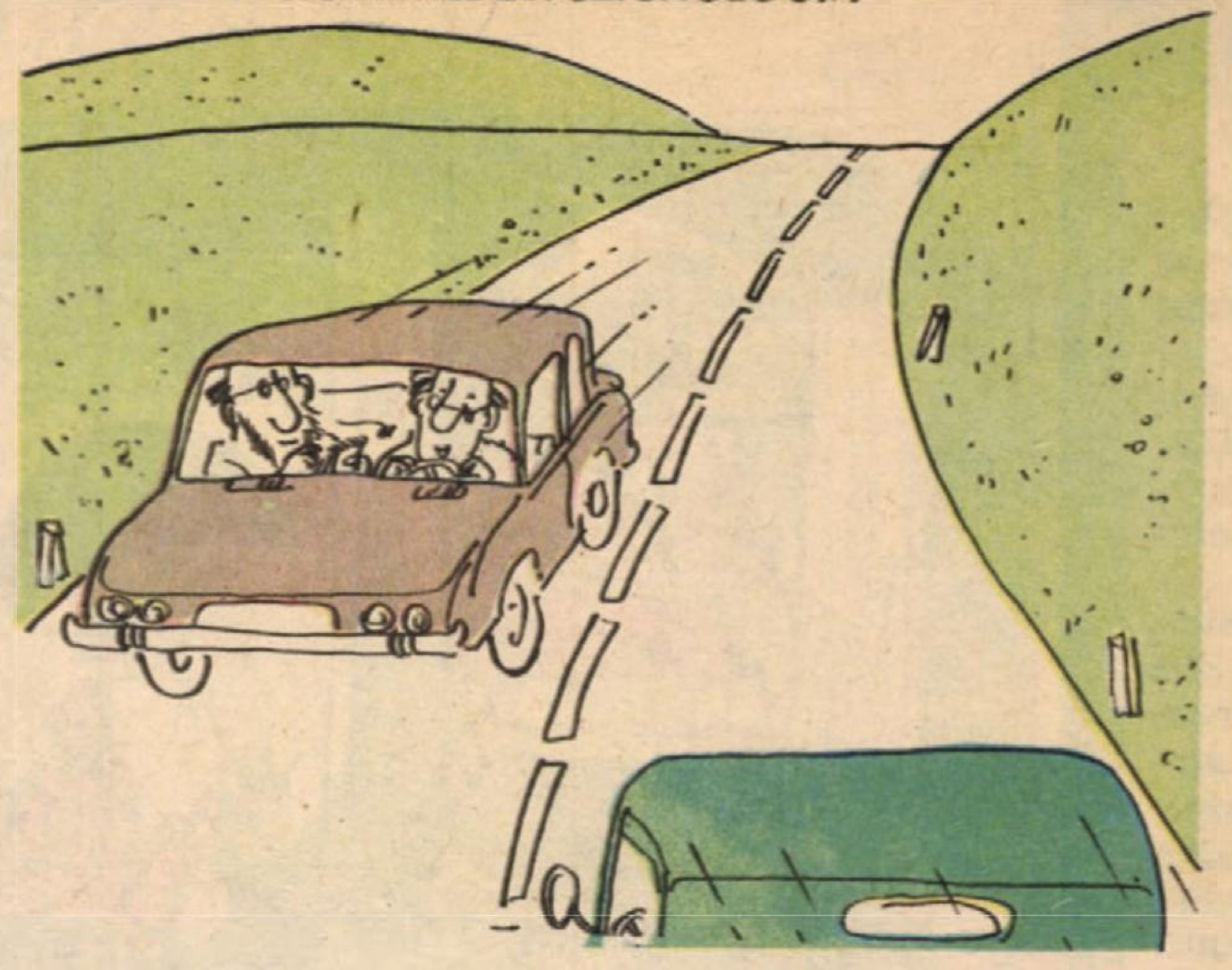
A PINGÁLÓ ASSZONY LÁNYA PESTRE KÉSZÜL

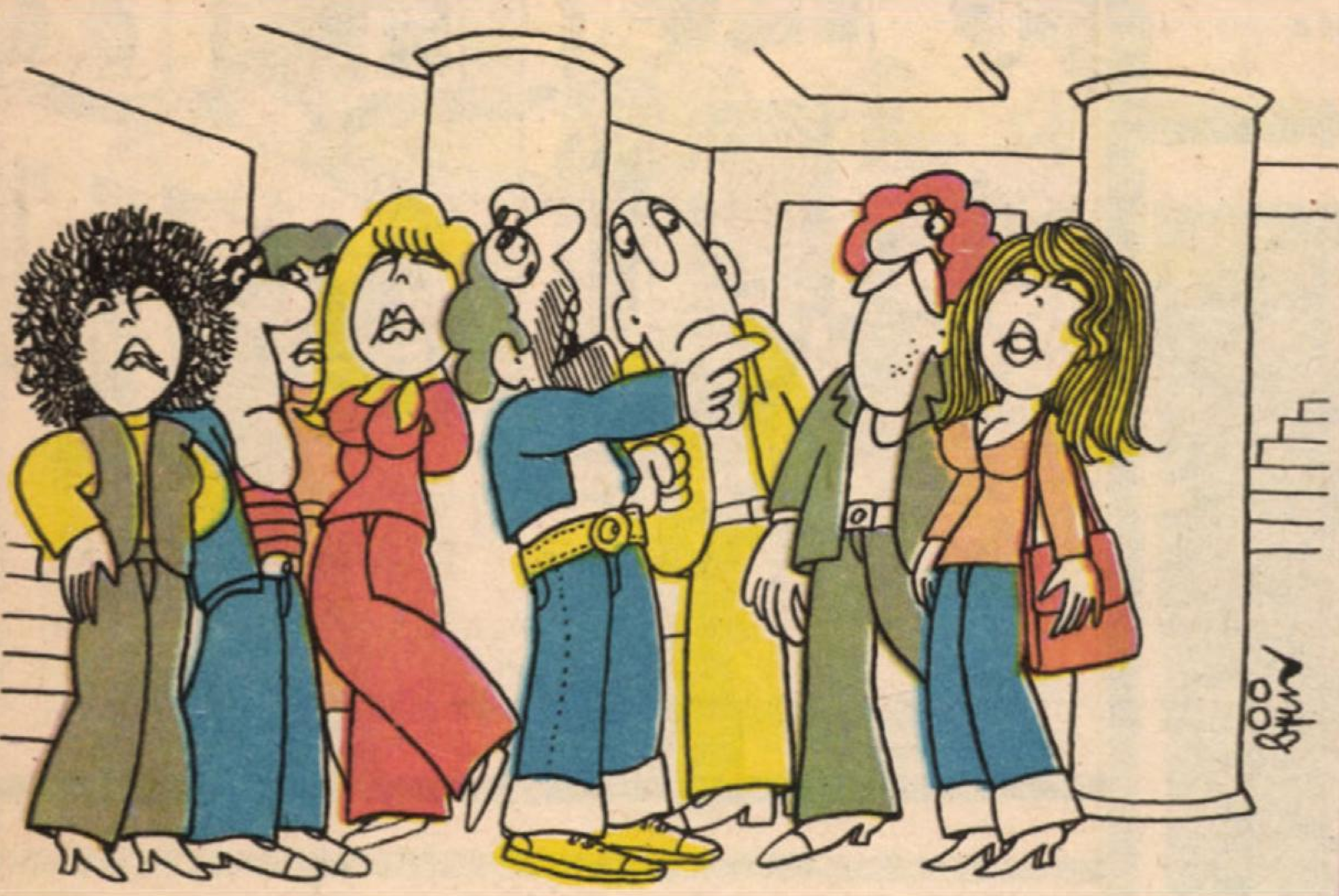

– A fiam elintézte, hogy ne szanáljanak, hanem vigyenek be a skanzenbe...

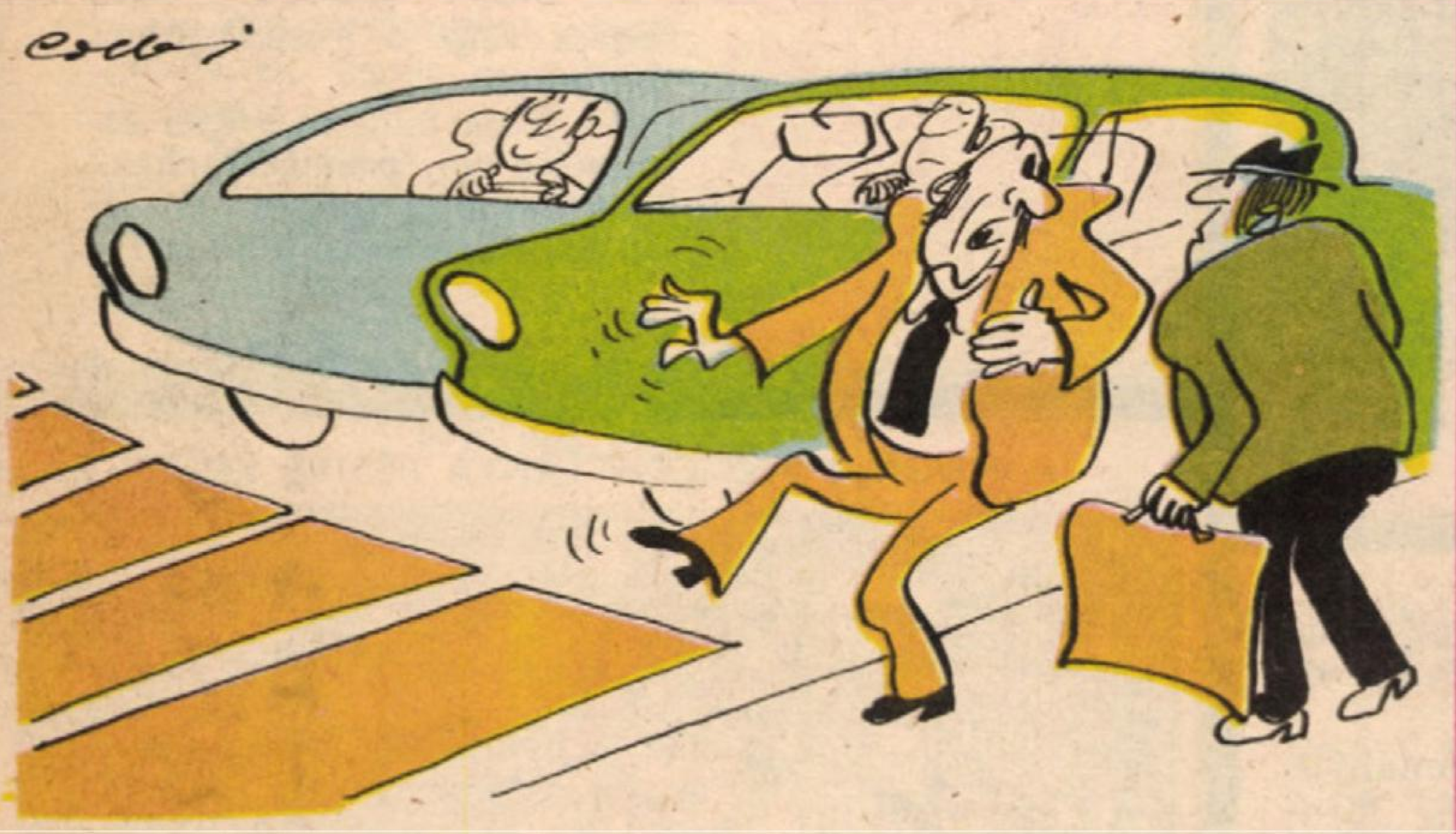
KÖZLEKEDÉSPSZICHOLÓGIA

– Most hirtelen átvágok a bal oldalra, te meg jegyezd a reakcióimat!

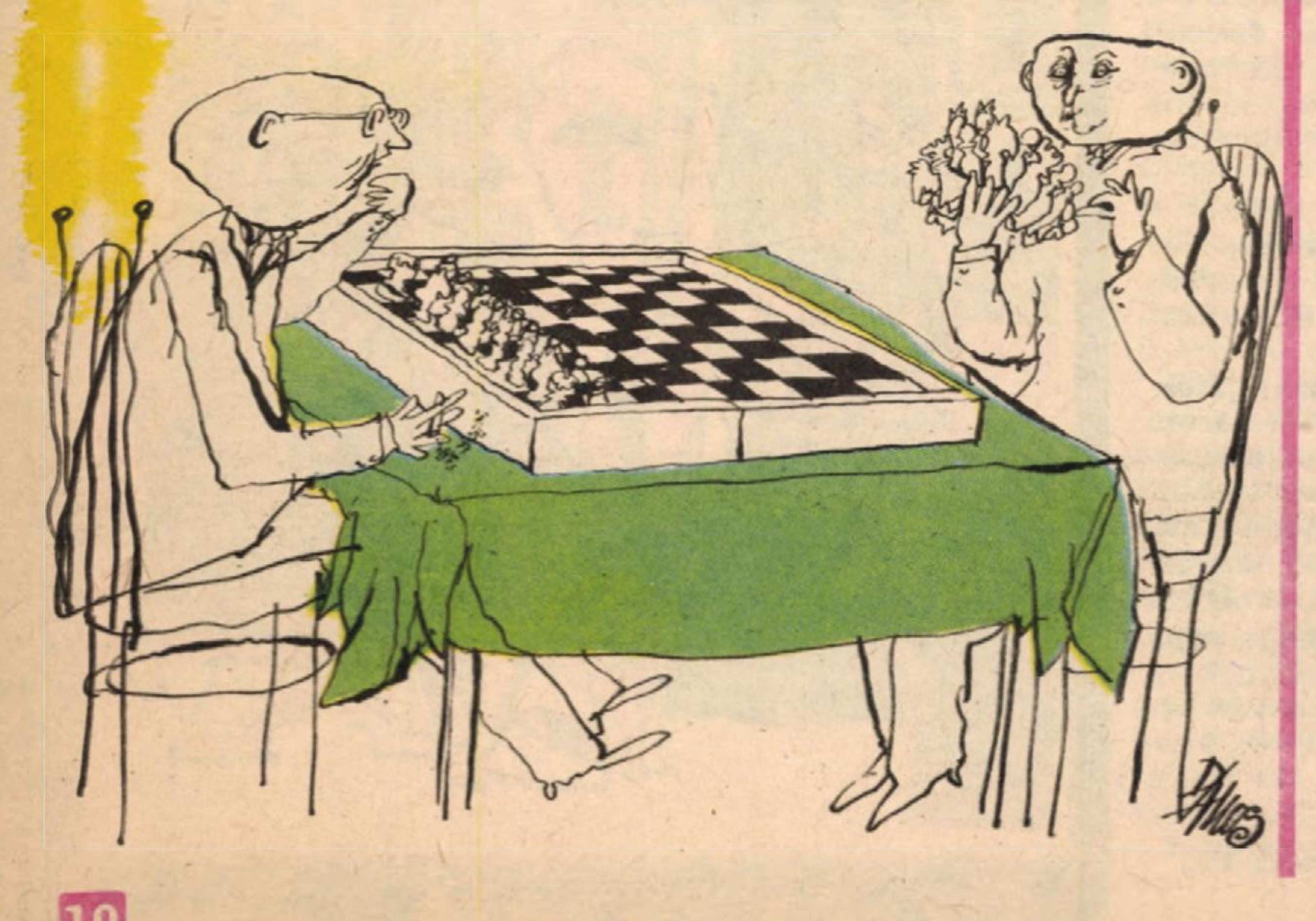

– Áruló! Más aluljáróbeli csajjal jár!

– Nem merek lelépni, hátha valamelyik autós megtudta, hogy most mentem nyugdíjba.

ANTITALENTUM

SZILÁNKOK

KOR

— Húsz évet öregedtél, amióta nem láttalak. Ehhez gratulálok, mert már ötven éve nem találkoztunk.

RUHATÁRBAN

— Elvesztettem a ruhatári számot. Adjon egy szép, divatos kabátot az én méretemre.

NÁSZÉJSZAKA

— A mai éjszakát valahogy eltöltöttük, de mit csinálunk holnap éjjel?

AZ ŐSKORBAN

— Tegnap megismerkedtem egy egysejtűvel. Nagyon csinos, de sajnos nincs főbérleti lakása.

ÉRTEKEZLET

— Most pedig, kartársak, tartsunk tíz perc cigarettaszünetet — mondta az igazgató, a kéken gomolygó, sűrű cigarettafüstben.

ILYEN IS VAN

— Sajnálom, tizennyolc éven aluliaknak nem szolgálhatok fel szeszes italt. Várják meg, amíg elmegy az ellenőr.

FURCSA NÉZŐPONT

— Én világéletemben becsületesen éltem. Amit loptam, azt az utolsó fillérig a családomra költöttem.

PANASZ

— Mindig veszekednem kell a férjemmel, mert nem akar kimenni a lóversenyre.
— S ez miért baj?
— A férjem zsoké.

MEGHATÁROZÁS

Az emberi kapcsolatoknak állati sok buktatója van.

TERVEZGETÉS

Ha egyszer megöregszem, fiatal szeretnék lenni.

SZERÉNYSÉG

— Hittel, lelkesedéssel, kitartással, szorgalommal sikerült elérnem az utolsó helyet.

GYANÚ

— Engem soha nem bánt egyetlen kollégám sem. Ennyire leértékelnek?

NOVELLA

A fiatal férfi már órák óta követte úttalan utakon, főutcán, mellékutcán át a bronzvörös hajú, formás nőt, aki most megállt egy háztartási bolt kirakata előtt és elmerülten bámult egy doboz elegáns csomagolású külföldi rovarirtót.

— A legyek, muslicák ellen nyugodtan ajánlhatom — mondta bátran, elszántan a fiatalember. — Egyébként engedje meg, hogy bemutatkozzam: Kovács László vagyok.

— Nem szoktam utcán ismerkedni — közölte a nő hűvösen, aztán egy kis szünet után így folytatta: — De ezúttal kivételt teszek. Irén vagyok.

A férfi hosszan, forrón kezet csókolt.

— Kedves Irén. Ilyenkor, késő délután csúcsforgalom van, minden eszpresszó zsúfolt. Itt lakom a közelben. Jöjjön fel hozzám. Igyon meg nálam egy kávét...

A nő tetőtől talpig végigmérte a férfit.

— Én nem iszom magánál kávét.

— Nem?

— Nem. Ellenben ha tud adni egy jó citromos teát, akkor mehetünk...

ÁTADÁS

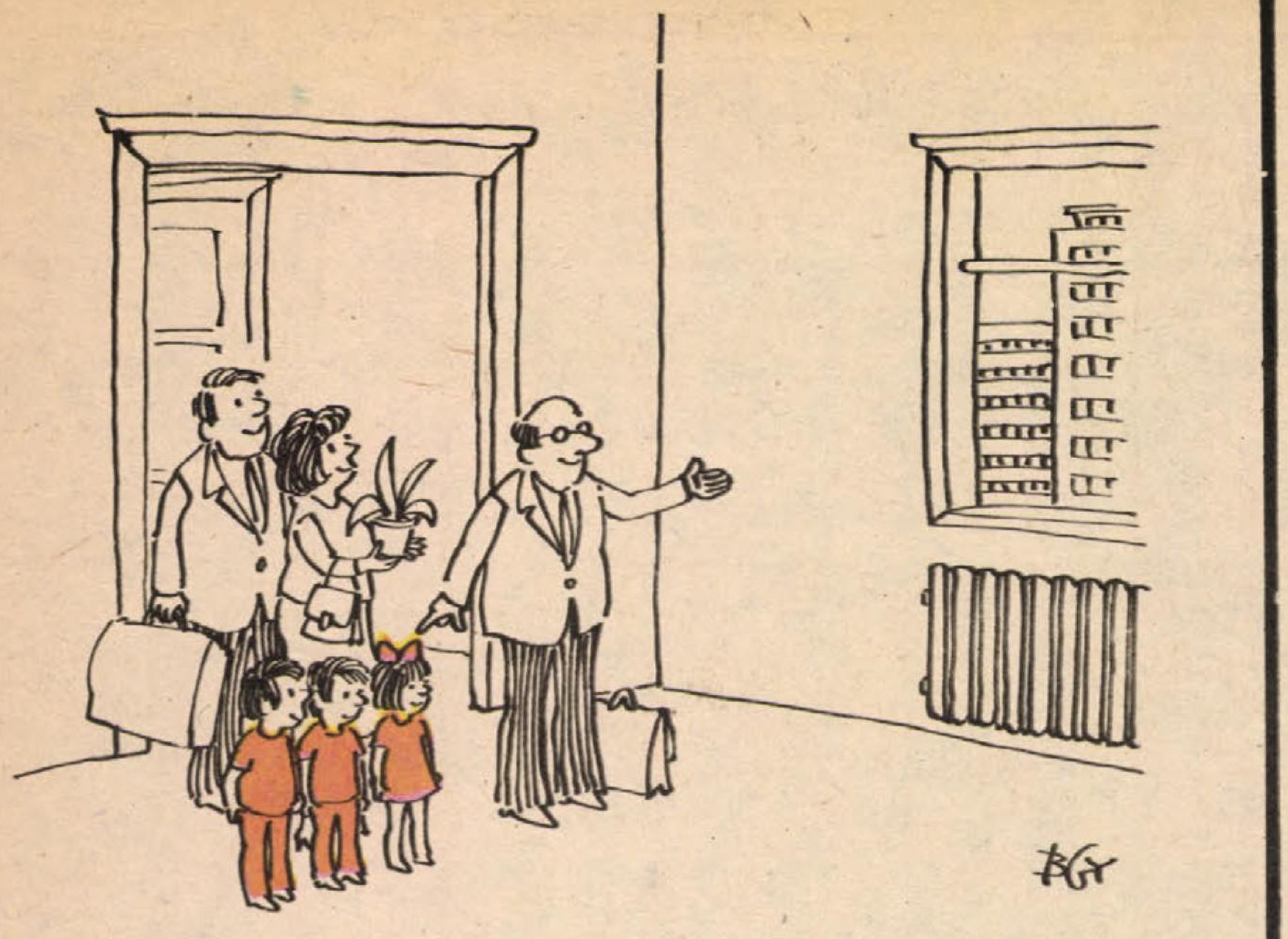
— Mindössze 2714 hibával adjuk át önöknek, építtetőknek az épületet. Ez kettővel kevesebb hiba, mint amennyit beterveztünk.

ÁLLÁSPONT

— Az orvos eltiltott az erős, fűszeres ételektől. De egy zöldfülű, harmincéves fiatalember nekem nem parancsol.

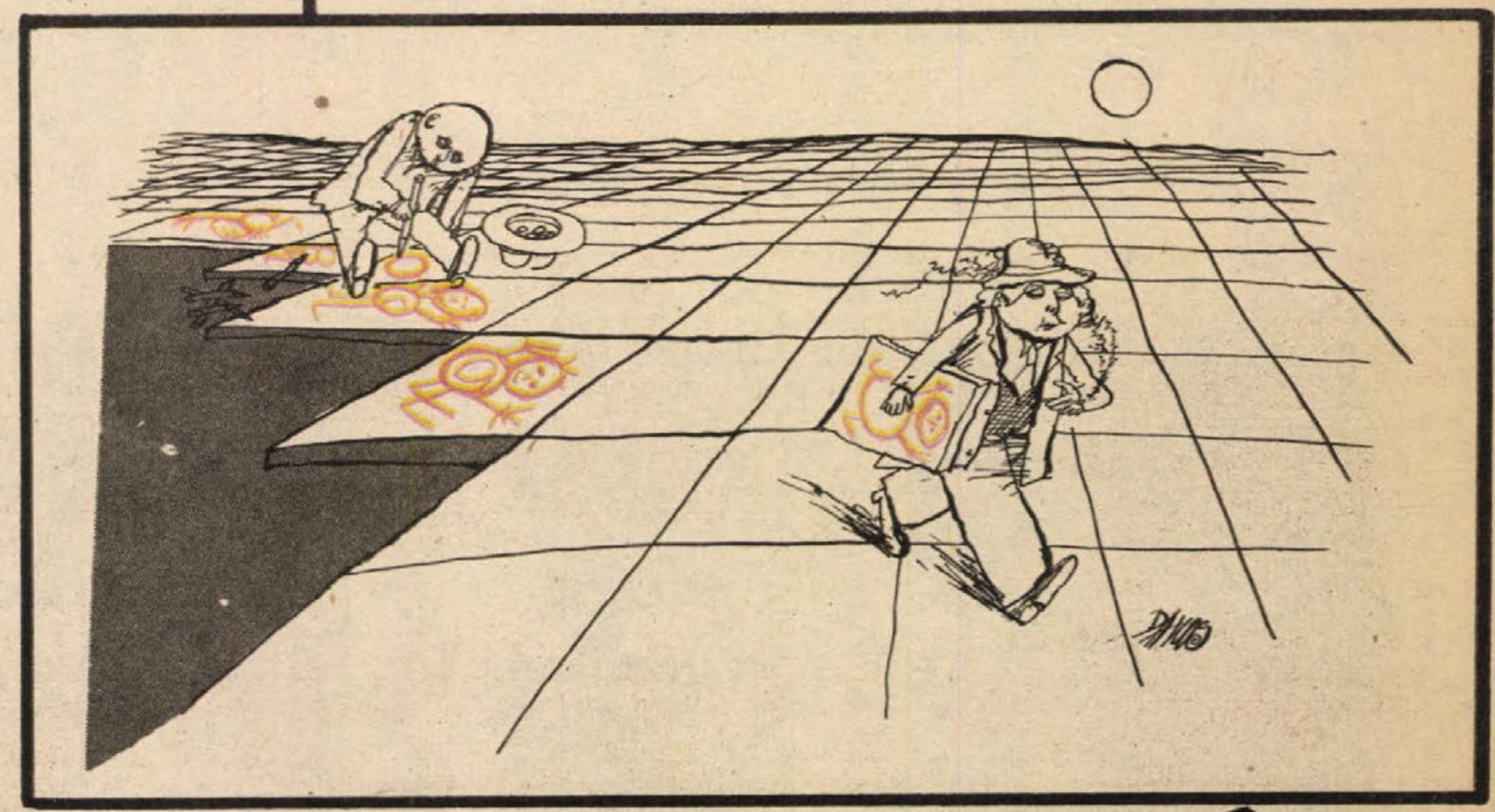
Galambos Szilveszter

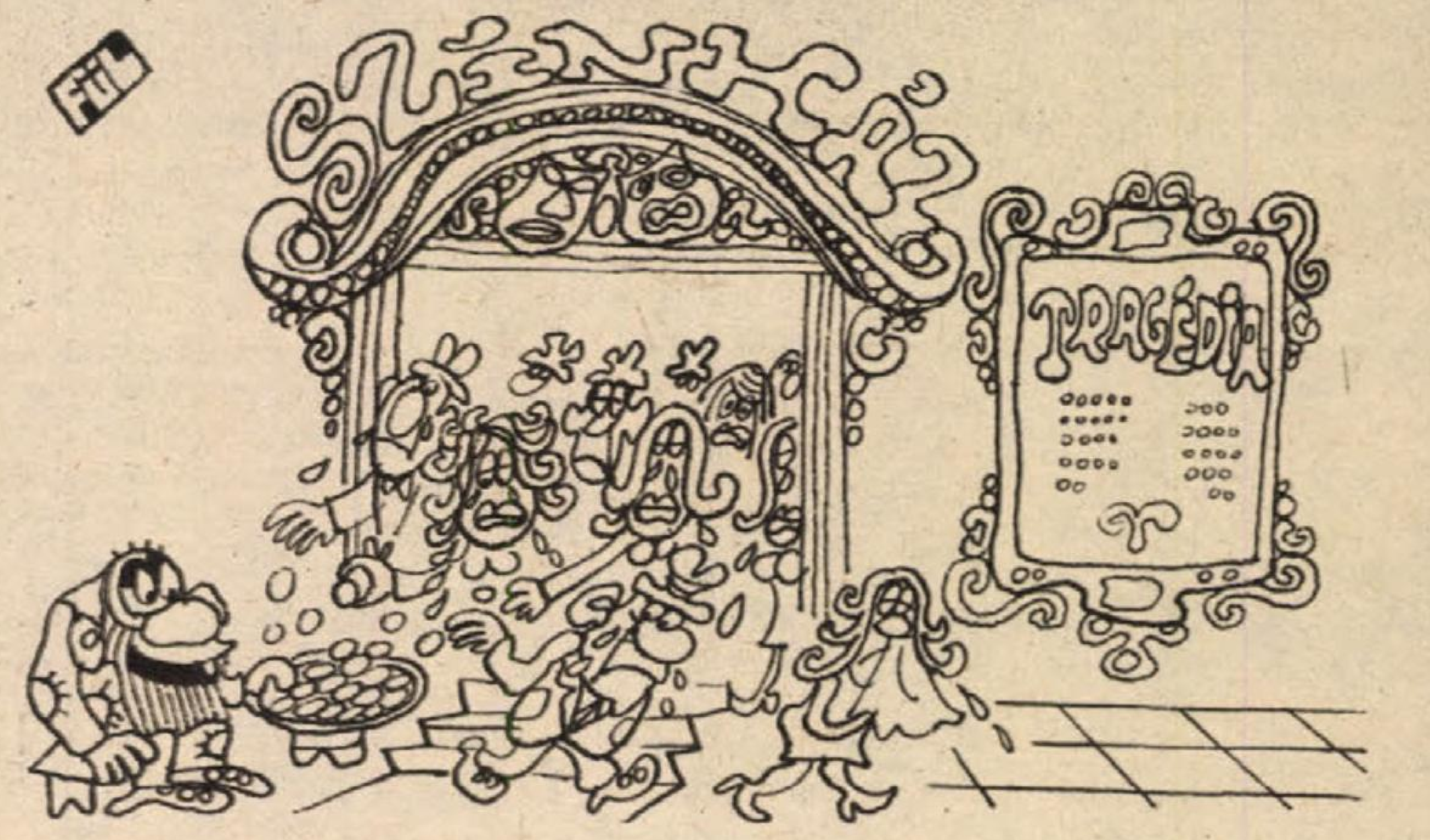
ÜZLET

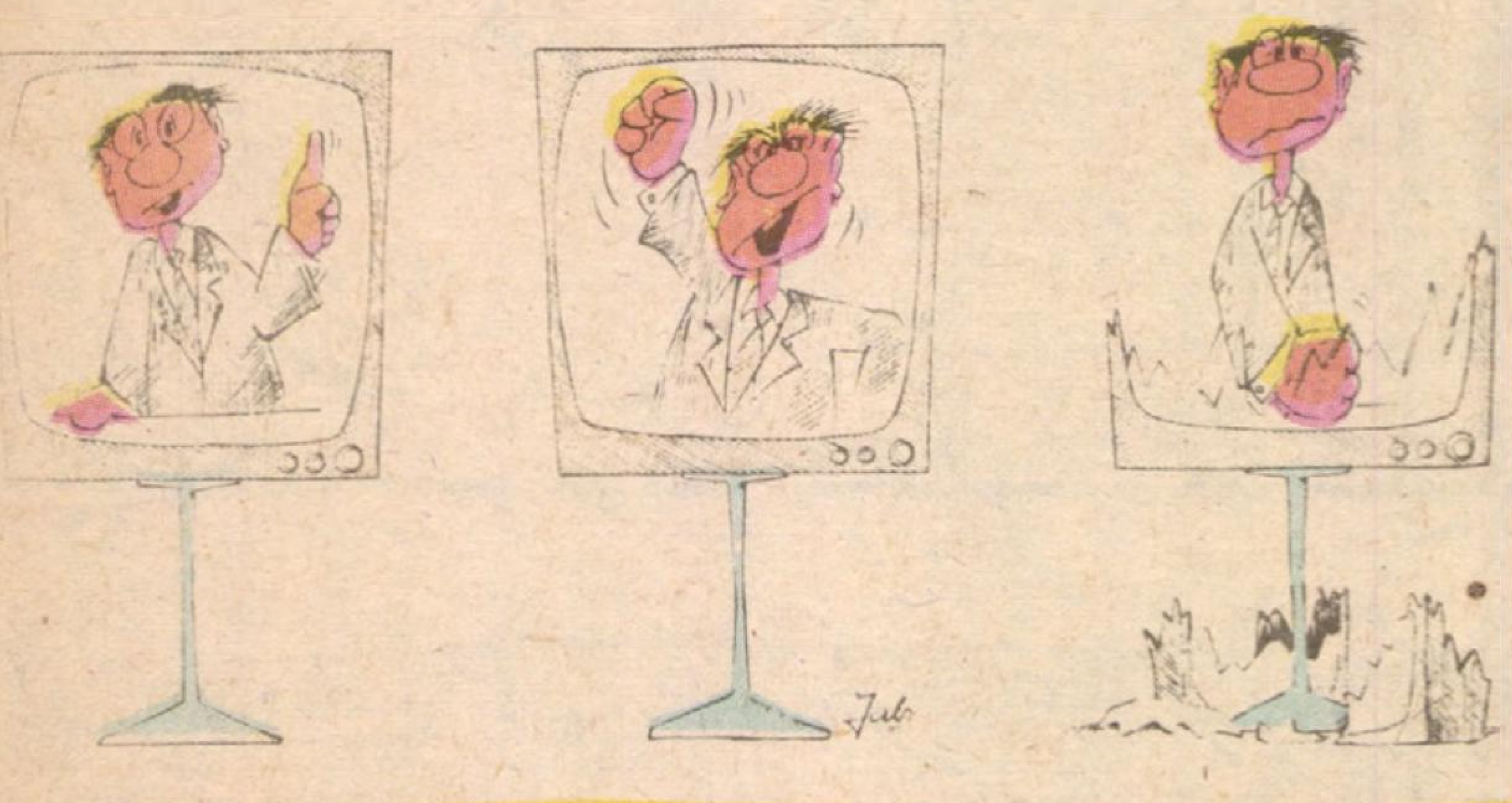

BRENNER, SAJDIK, HEGEDŰS, DALLOS, FÜLÖP, LEHOCZKI

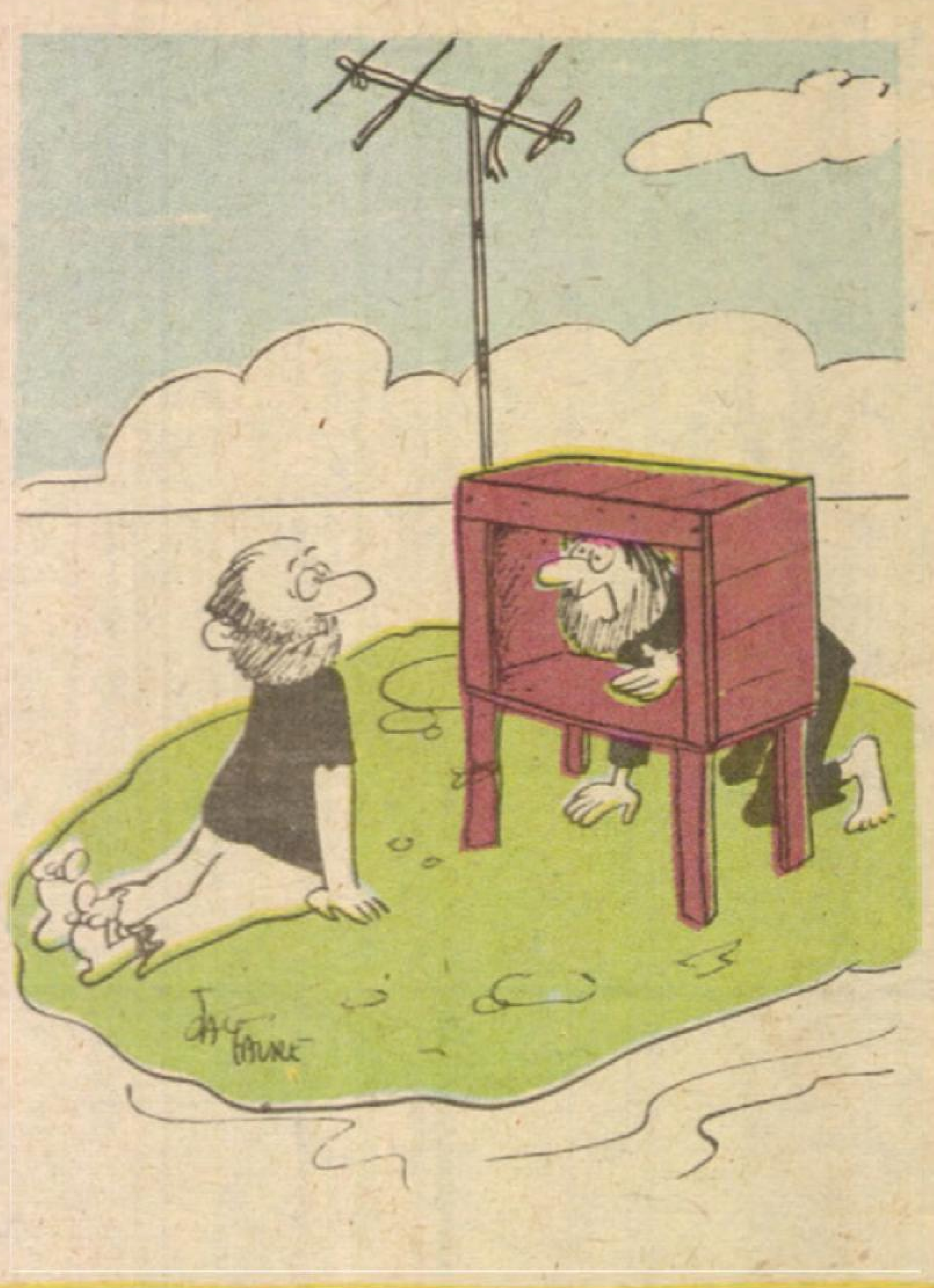
IMPORT HUMOR

Viccek a televízióról

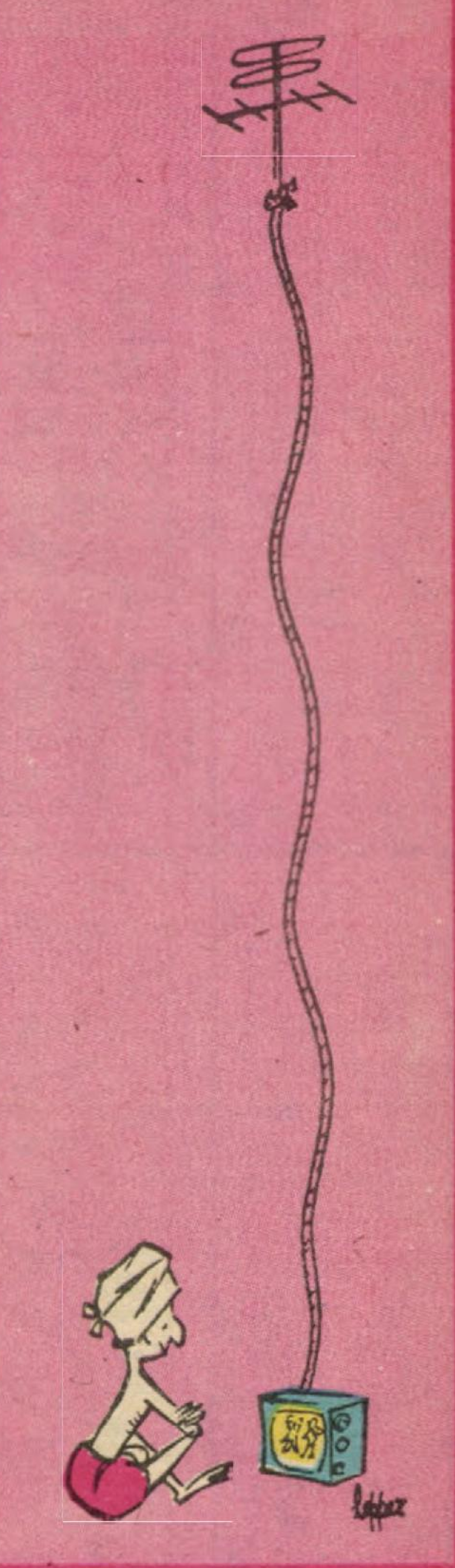
SZENVEDÉLYES KOMMENTÁTOR

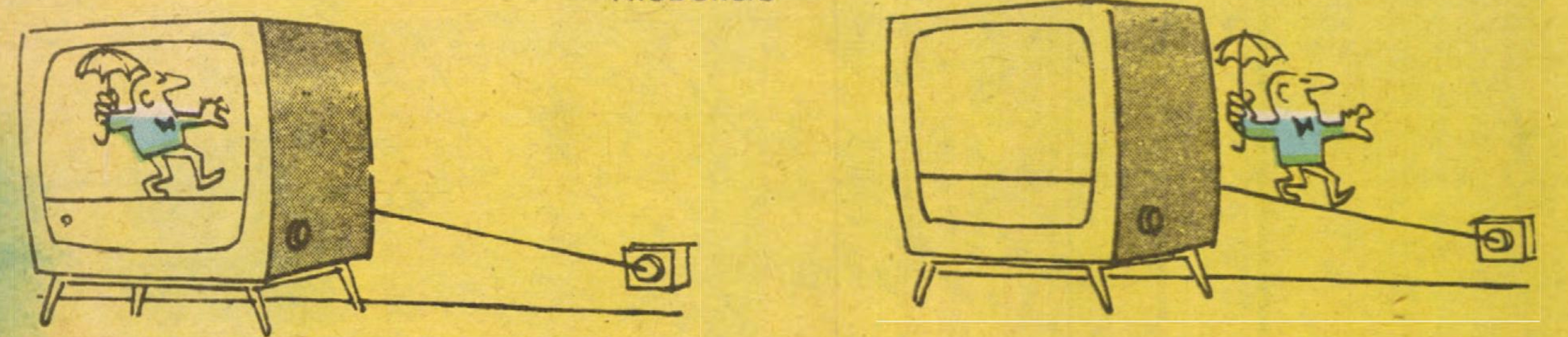
MÉG OTT SINCS MENEKVÉS

ANTENNABŰVÖLŐ

PRODUKCIÓ

ZSEBÉBRESZTŐ

Roppant feledékeny ember vagyok. Ezért családom, amely feleségemből áll, elhatározta, hogy valami szép ajándékkal örvendeztet meg a születésnapomon.

Hogy mi mindent kaptam! Mit is tulajdonképpen? Várjanak csak, már tudom: könyveket... ja igen, meg szivarokat, meg... Volt még valami, meg mernék esküdni rá, csak elfelejtettem...

Ha most nem kezdett volna zörögni a zsebemben, tán csak holnapután jöttem volna rá: egy zsebébresztőórát.

Ez egy olyan apró négyszögletes bigyó, amit feltűnés nélkül egyszerűen bedughatunk a zsebünkbe, észre sem vesszük, hogy magunknál hordjuk, rögtön mindjárt el is felejtjük, csak a feleségünk figyelmeztet rá, amikor meg kell varrnia a lyukakat, amelyeket a kis feltűnésmentes készülék előbb a bélésbe, majd a szövetbe szakított. Akkor el kell dobni. Nem a zsebébresztőt, arra rá van utalva az ember, ha olyan feledékeny, mint én, hanem a zakót, vagy a nadrágot...

Ez az eléggé nem értékelhető csecsebecse figyelmeztet arra, hogy mondjuk 14 óra 30-kor valakit föl kell hívnom, vagy arra, hogy be kell vennem az orvoságomat, vagy hogy ebédidő van, vagy emésztési idő, vagy mit tudom én mi van. Ez utóbbi a leggyakoribb eset.

Egy példa. Tegyük föl, elérkezett a délidő, mint a hasonnevű vadnyugati filmben, amelynek a címe most nem jut eszembe. Az a vacak a zsebemben csörög, riasztási szándékkal. Én riadtan veszem tudomásul, hogy valami dolgom van. Innen kezdve már szinte gyerekjáték kitalálni, hogy ugyan mi. Vagy egy piros tablettát kell beszednem, az idegeimet megnyugtatandó, vagy egy zöldet, meszesedés ellen. Meszesedni, fogd meg jól. Vagy telefonálnom kell az irodába. Kivéve, ha éppen ott tartózkodom.

Ha van még egy fél percük, másképpen is bemutathatom ezt a dolgot. Tudniillik határozottan emlékszem — bizony, világos pillanatok is akadnak raktáramban! —, hogy ezt a micsodát úgy állítottam be, hogy mindjárt csöngetni fog. Vagyis berregni. Szóval riasztani. Attól az-

tán talán eszembe ötlik, miért is állítottam be. Ez ugyanaz a figura, mint amikor az ember csomót köt a ... micsodájára is köt az ember csomót, ha nem akar elfelejteni valamit? Na mindegy.

Mi lesz már? Miért nem zurrog ez a dög?

Pardon: elfelejtettem fölhúzni. pillanat...

Gyöngéd, bájos zümmögésszerű kurrogás hangzik föl, és én nyomban tudom, hogy most tudomisén mit kell csinálnom. Csak éppen nem tudom mit. De majd kitaláljuk, van idő. Ez az okos masina addig jelez, addig cserreg-börrög, míg... míg bele nem őrülök! Hát ezt nem lehet kibírni!

Jaj de feledékeny vagyok: hiszen ezt le lehet állítani. Csak tudnám, hogyan. Valami beszorult valahogyan valahol, mint mikor valakinek egy idegszála és az egész ember becsavarodik.

Kérem, ne várják tőlem, hogy technikai vonalon elsősegélyt nyújtsak. Nem vagyok barkácsoló típus. De gyors elhatározású, az vagyok, hacsak gyors elhatározásomat még gyorsabban el nem felejtem. A falhoz ezzel a kínzószerszámmal, ott lehelje ki rugóit és csavarait!

...Így ni, végre csönd lett. Ki a frásznak kell egy ilyen hülye zsebébresztő?

Van nekem aki riaszt, ébreszt, figyelmeztet: a feleségem! Ő mindig megbízhatóan szól, ha valamit elfelejtenék. Ez megy már a házasságunk legeleje óta, amikor is, mint később csodálkozással hallottam, a nászéjszakán elfelejtettem, hogy milyen ügyben jöttünk össze.

Kőváry György
(Bécs)

ÜZEMI FOLKLÓR

– ... és akkor Svájcból meghozatták a gépeket... Ezt az öregapámtól tudom, akinek meg az ő öregapja mesélte!

Aszongyák

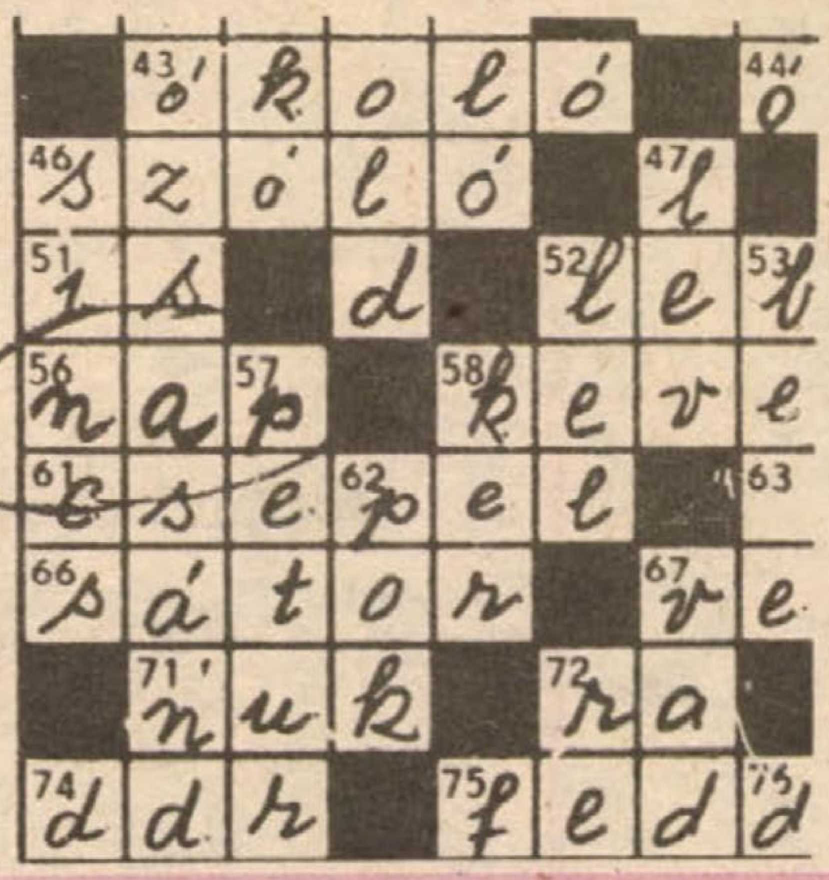
hogy a New York-i Sport Illustrated egyik munkatársnője panaszt emelt a bíróságnál, hogy az újságírónőket nem engedik be a basseballcsapatok öltözőjébe, és a bíróság helyt adott a panasznak.

Ezen el lehet gondolkozni, úgy vélem, hogy a be nem engedésnek nem sportbeli és nem politikai, hanem csupán biológiai okai voltak, eszembe jut egy francia operett slágere, amely Heltai Jenő szellemes fordításában úgy hangzott, hogy egyformák lettünk nő és férfi, miként a pinty, a nő és férfi között már semmi különbség nincs, különbségünket végképp adjuk-e fel tehát — pardon, imádom ezt a kis differenciát, hát erről van szó kérem, erről a kis differenciáról, ezért nem engedték be a New York-i Sport Illustrated munkatársnőjét a férfiúi baseball öltözőjébe, de az a kartársnő — ha szabad őt annak neveznem — kiharcolta magának a jogot, és úgy járhat most már a férfiöltözőbe, mint egy átjáróházba, legfeljebb, ha gátlásai vannak, behunyja a szemét vagy legalább a fél szemét. vagy ha egyiket se teszi, legalább elfordítja a fejét (ha ugyan a belépéskor el nem vesztette), de hagyjuk, ez már mind eső után köpönyeg, a bíróság döntött, a hölgy bemehet, na de — kérdem én tisztelettel — mi lenne, ha a férfiak a" igazság, az egyensúly kedvéért azt követelnék, hogy ők is bemehessenek a női öltözőkbe, én azt hiszem — ez csak magánvélemény —, ezt minden különösebb kockázat nélkül meg lehetne engedni nekik.

De csak kilencven éven felül.

(gergely)

TÜCSÖK és BOGÁR

VÍZSZINTES: 1. Dunántúli tó. 9. Mértékegység hiteles mintapéldánya. **15. Krúdy Gyula regénye. (Zárt betű: I.)** 17. Írásmű az újságban. 18. Kedves fiatal l... ...zín... ...magyarok szállásterülete volt. 55. Ázsiai játék. 56. A föld körül keringő égitest. 58. Maltert készít. 59. Falat habarcs-

Nesze neked, Galilei!
(A Magyar Ifjúságban észlelte Csertő István, siroki olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsökbogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére teszszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

ge lövésével ért véget. A vizes füvön sokat csúszkáltak a játékosok, az FTC sokpanaszos játékkal próbálta lassítani az iramot. A Ferencváros játékosain nem látszott a hosszú és fárasztó utazás. A zöld-fehérek frissen mo-

Magyar futball! Magyar futball!
(A Magyar Hírlapból merítette Bodnár János)

Talán az utolsó gramm aszpirint is maguk veszik be?
(A Körúton fotózta Herfert Árpád)

A Kohó- és Gépipari Továbbképző és Mószertani Intézet tovább folytatja nagysikerű titkárnő továbbképző tanfolyamait.

Még mindig van ilyen?!
(A Népszabadságból ollózta Odor Bálint)

TRIBÜN

Híre járt, hogy az AEK Athen vezetősége 40 000 fontnak megfelelő összeget ígért játékosainak, ha a BEK-ben legyőzik a Nottingham Forestet. Brian Clough, az angol klub menedzsere jómájúan kommentálta az értesülést:

— És ez még mindig csak a fele annak, amenynyit a játékvezetőnek ajánlottak fel...

■ ■

Nem könnyű egy új sícipőt „bejáratni".

— Én odahaza is éjjelnappal hordom — mesélte Mark Hodler, a Nemzetközi Síszövetség elnöke —, hogy mire a hó megjön, már ne törjön. Ennek köszönhetem, hogy mostanában nem alszom el a tévé előtt.

■ ■

Hír az East Ender című lapból:

— A mérkőzés végeztével a szurkolók többsége a főkapun távozott. A 25 éves James Cooper úgy próbált magának utat törni a tömegben, hogy az előtte állókat sorban megpofozta. Letartóztatása után indignálódva mondta: „Az ember már nem is szórakozhat a kedvére..."

■ ■

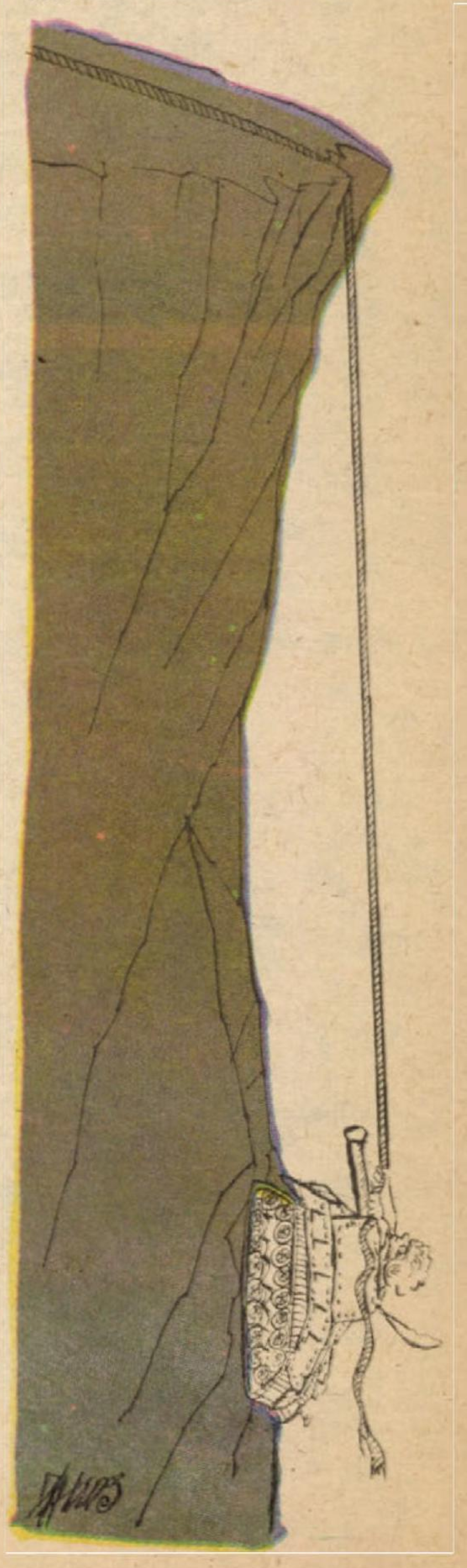
Alberto Tarantini, a világbajnok argentin válogatott tagja a Birmingham Cityhez szerződött.

— Az FC Barcelona kétszer annyit ígért — mesélte. — De ahhoz egy helybeli nőt kellett volna feleségül vennem, mert másképpen nem kaphattam volna meg a spanyol állampolgárságot. Miután azonban egy feleségem van már, ez nem bizonyult járható útnak...

(p. p.)

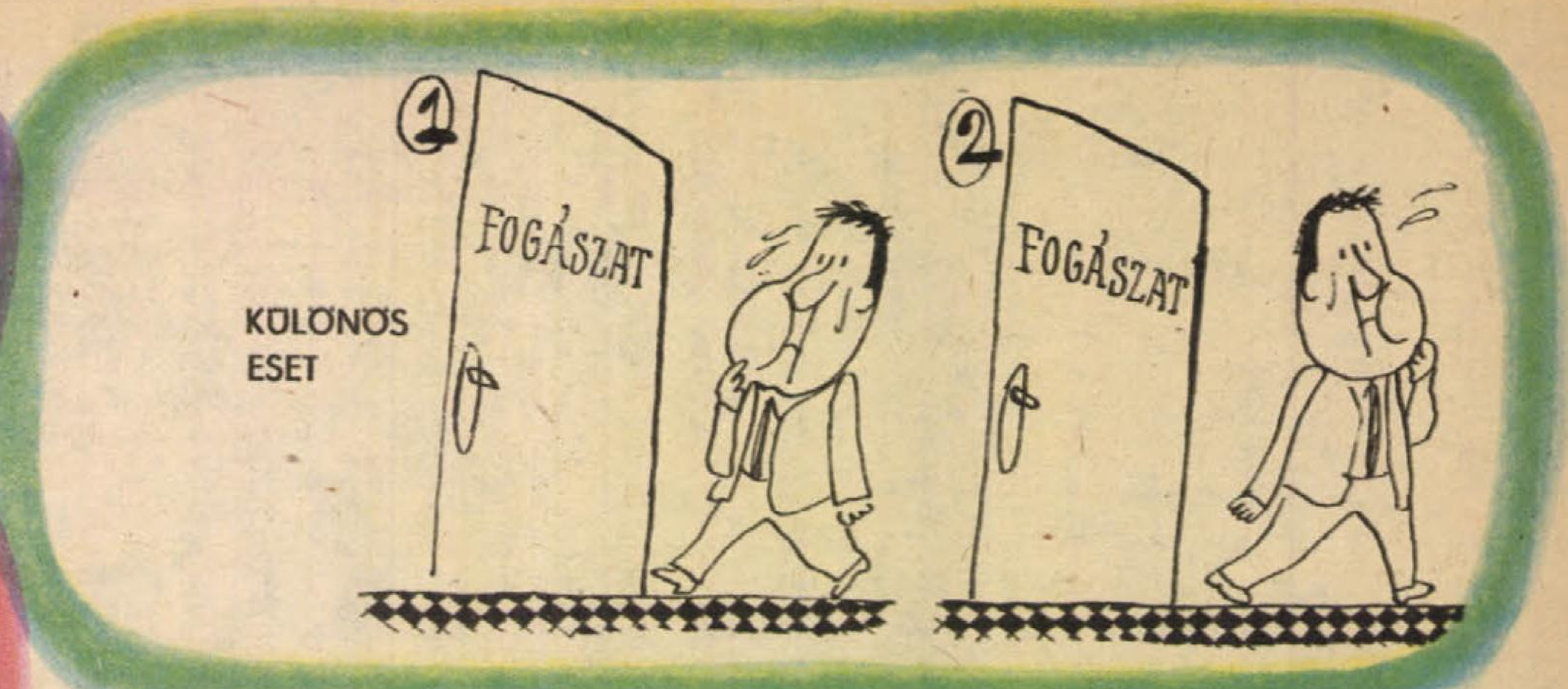

NEHÉZ TEREPSZAKASZ

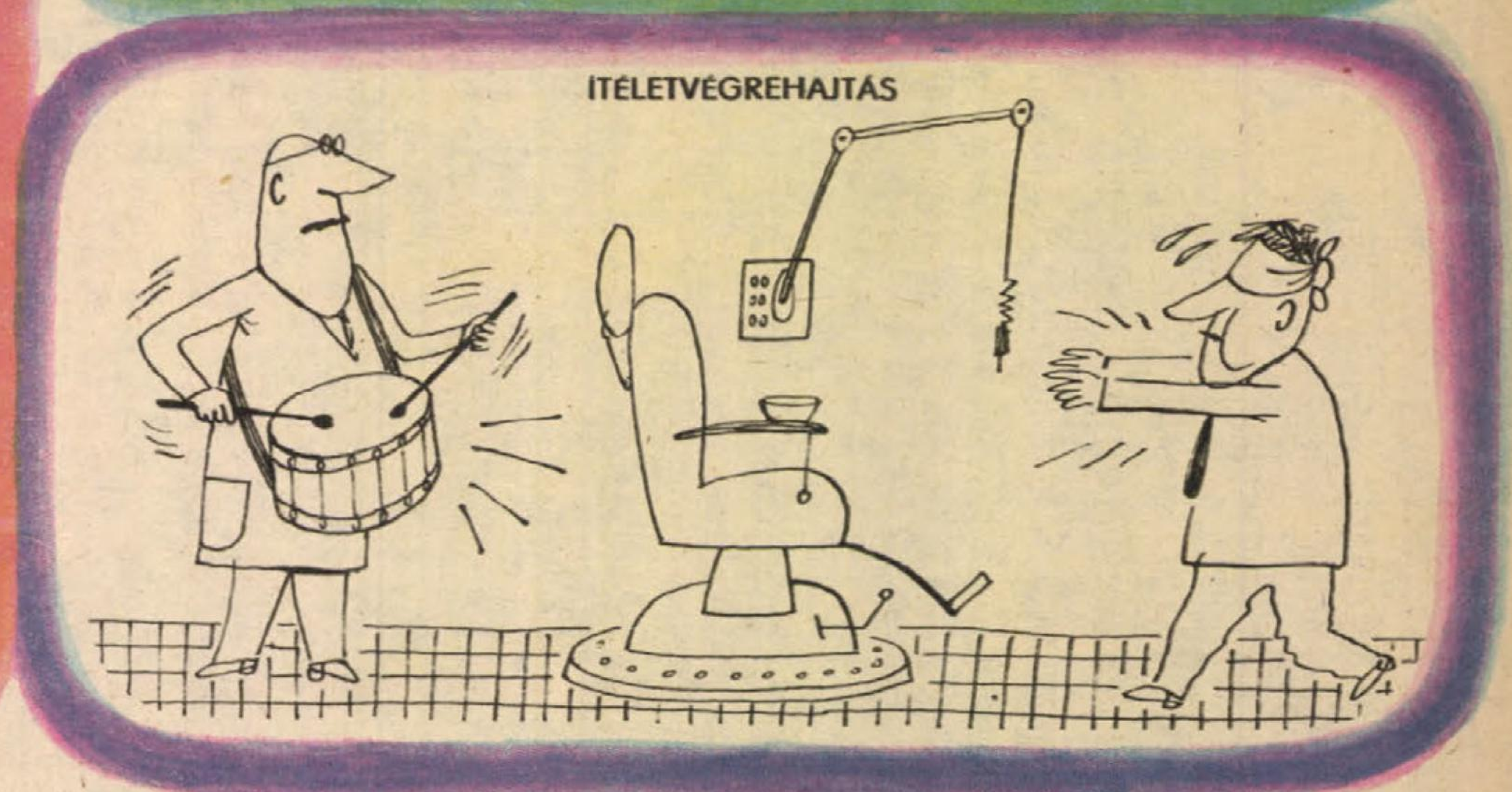

TÓT GYULA:

FOGÁSZATI HÓNAP

ZSÖLLYE

Egyik színházunk társalgójában kisírt szemmel kavargatja feketéjét a nemrég odaszerződött fiatal művésznő. Idősebb kolléganője odaül melléje.

— Mi baj, szívem?

A fiatal színésznő szipogva válaszol.

— Ne is kérdezd. Minden összejött. A filmgyárban nem sikerült egy próbafelvételem, most hallom, hogy a következő darabban egy vacak kis szerepet játszom és ráadásul összevesztem a vőlegényemmel...

Az idősebb pályatársnő vigasztalásként megsimogatja könnyező kolléganőjét.

— Ne vedd a szívedre ezeket a dolgokat! Mert igaz, hogy az élet rossz, de gondolj arra, hogy még az egész előtted van!

*

Psota Irén egy budai OTP-fiók előtt a tilosban parkolt. A szélvédőre ráerősített egy cédulát és sebtiben ráírta: „Azonnal jövök, csak pénzt viszek a bankba. Psota."

Mikor kijött a bankból, a szélvédőn egy rendőrségi bírságcédula volt és alatta még egy papírlap az alábbi szöveggel:

„Most aztán visszamehet a művésznő a bankba, azért a pénzért, ami a bírság kifizetéséhez szükséges." Aláírás: „Egy együttérző járókelő."

*

Sándor Pál filmrendezőhöz beállít egy csinos fiatal hölgy. Hóna alatt hatalmas paksaméta. Széles mozdulattal leteszi az íróasztalra.

— Szíveskedjék elolvasni. Monumentális filmforgatókönyv, három évig írtam, első munkám, de azt hiszem, korszakalkotó munka a maga nemében.

Sándor turkál a paksamétában és kedvetlenül nézegeti az olvashatatlan kézírást.

— Ne haragudjon, de én ezt nem tudom elolvasni. Miért nem írta le géppel?

A fiatal hölgy megvonja a vállát.

— Kérem, ha én tudnék gépelni, nem írnék forgatókönyvet!

*

A Fővárosi Operettszínház moszkvai vendégszereplésén történt. A társulat egy ízben fogadáson vett részt, melyen csodálatosan megterített büféasztal várta a művészeket. Hollai Kálmán már vagy ötödször járult az asztalhoz és minden alkalommal hatalmas adagokat rakott a tányérjára. Zentay Anna meg is jegyezte:

— Kálmánkám, nem túlzás ez? Mit szólnak ehhez a vendéglátóink?

Hollai fel se nézett a tányérjából, úgy válaszolt.

— Mit szólnak, mit szólnak? Engem nem érdekel. Akárhányszor a büféhez megyek, mindig azt mondom, hogy neked viszek egy kis harapnivalót!

*

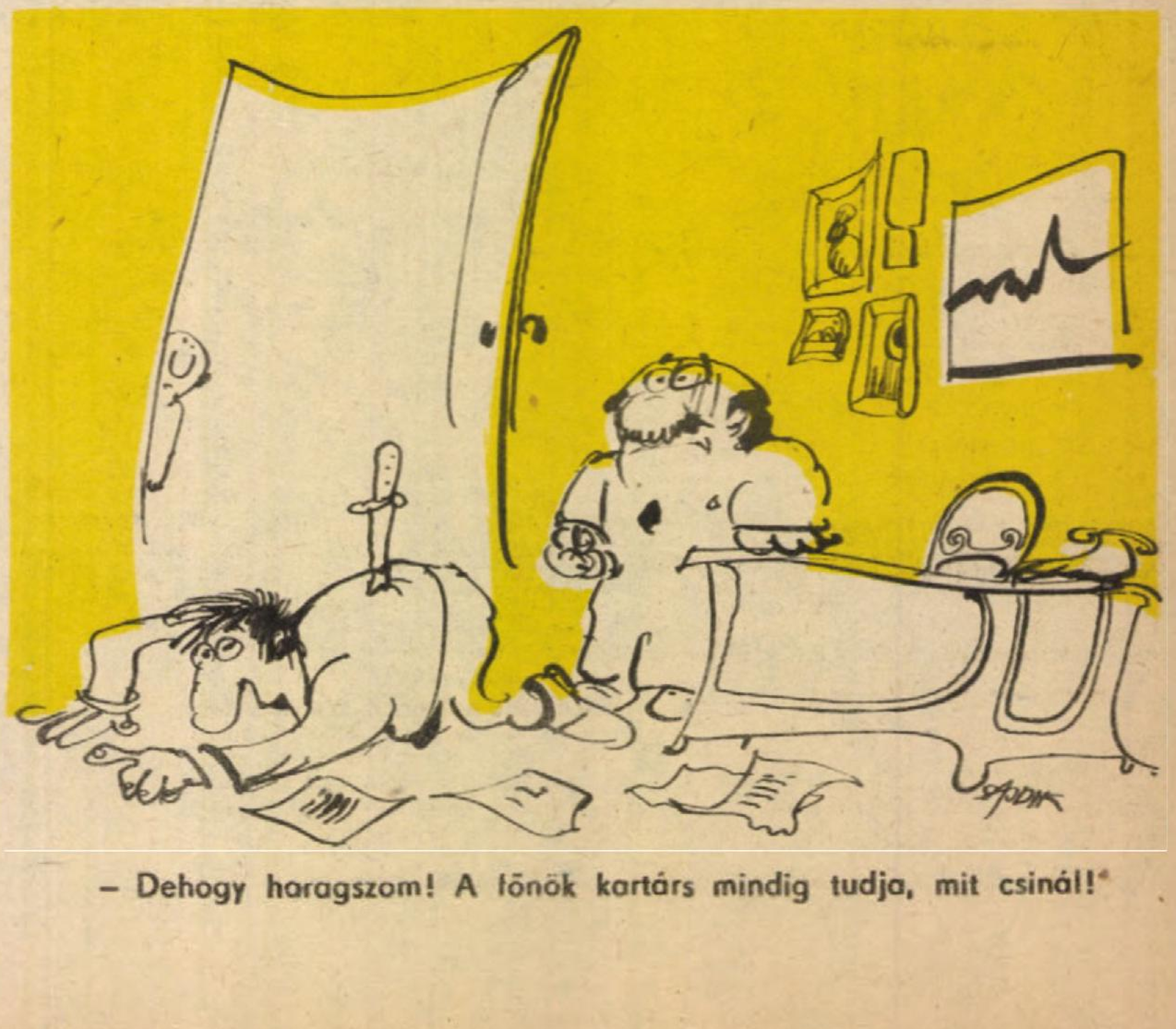
Fred Astaire, Hollywood nagy öregje, nemrég egy tiszteletére rendezett vacsorán mondotta:

— Amikor már nyolcvanéves leszel, mindent tudsz! Csak az a fontos, hogy emlékezzél is rá!

Rátonyi Róbert

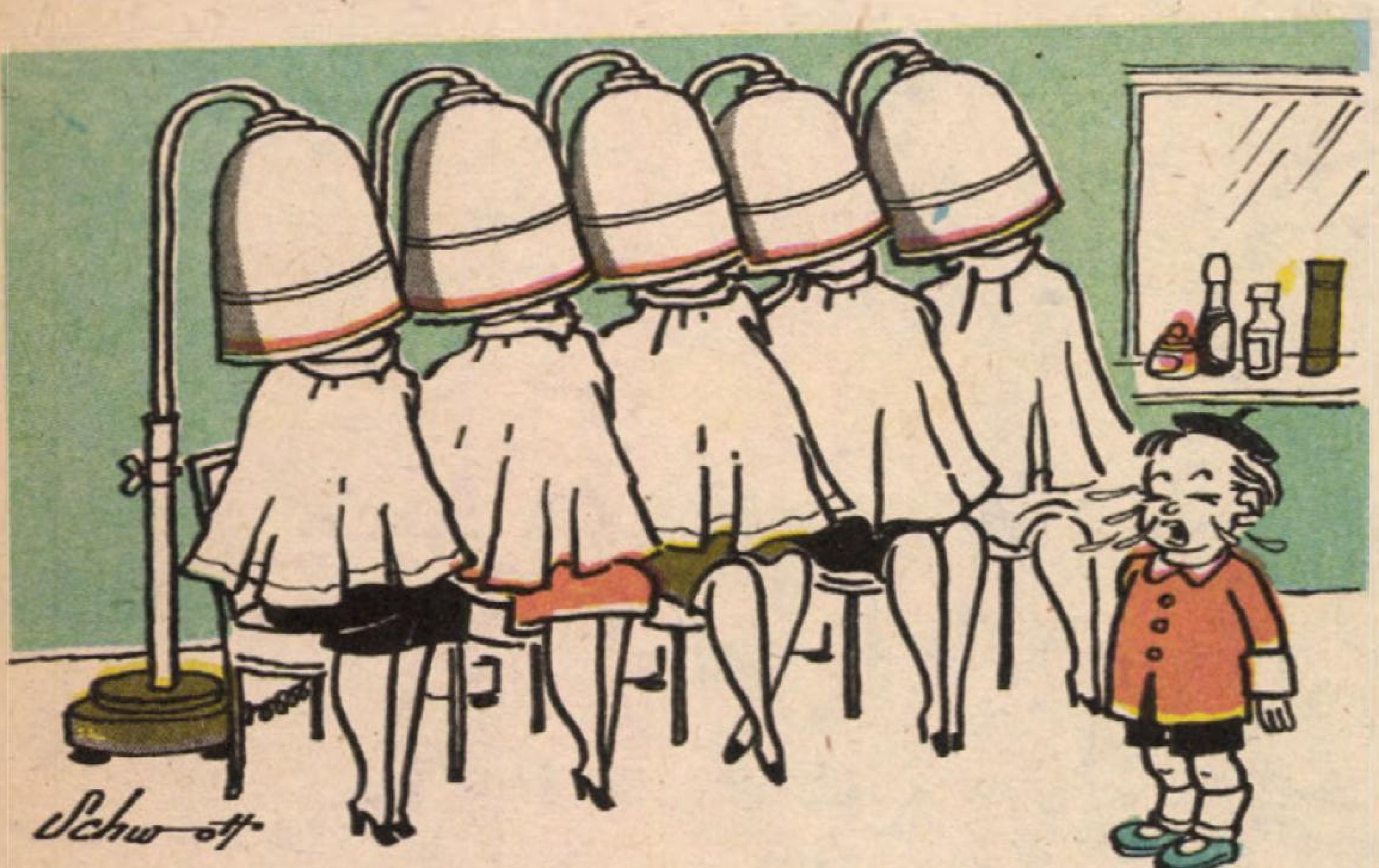
– Minden pályaválasztási tájékoztatót megvettünk neked, és még mindig nem tudod, mi akarsz lenni?!

– Dehogy haragszom! A főnök kartárs mindig tudja, mit csinál!

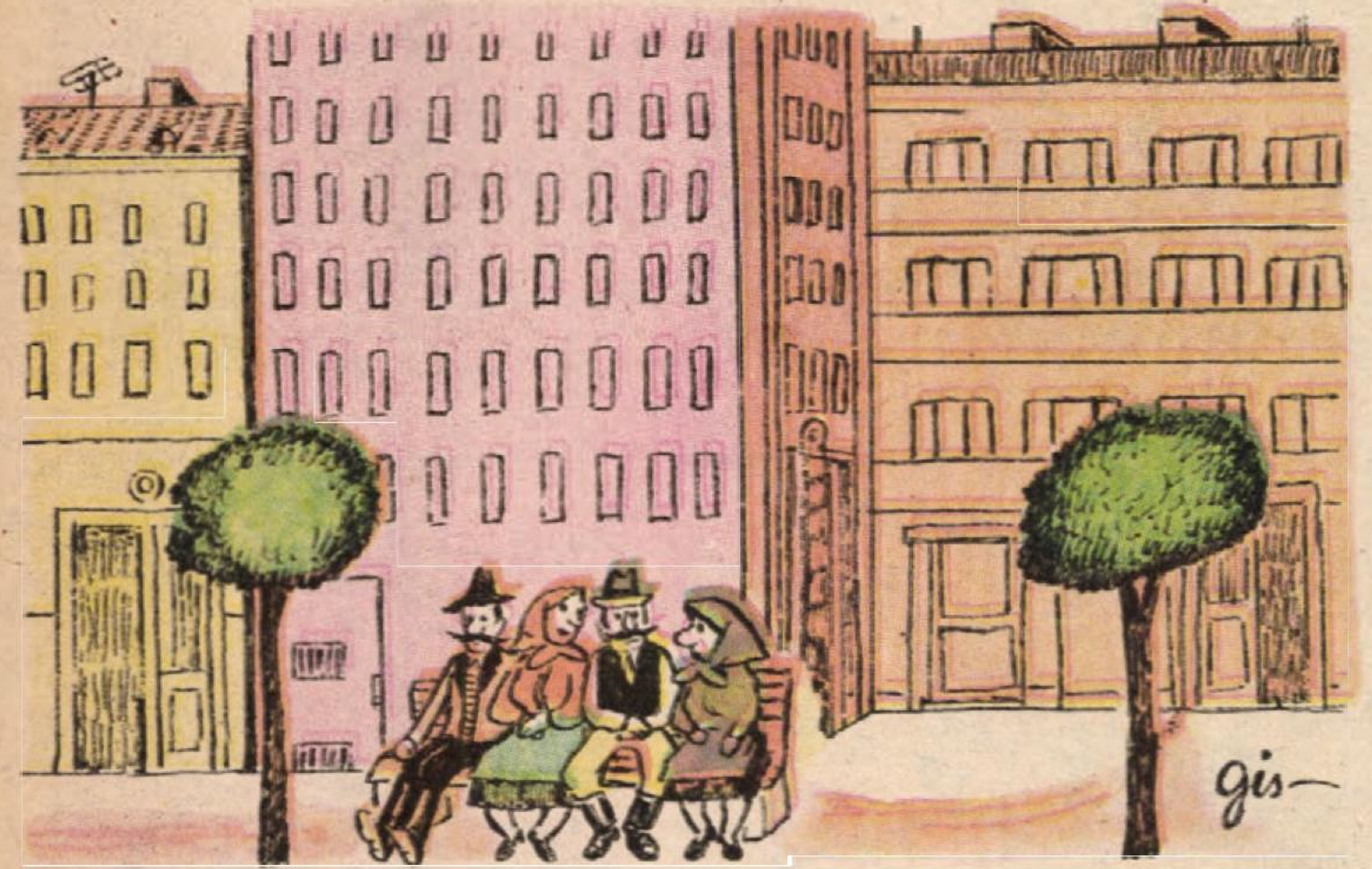
MEGELŐZÉS

– Anyuciii! Hol vagy?!

FALUSIAK PESTEN

– Ha ezt a kispadot nem hoztuk volna magunkkal, nagyon unatkoznánk...

Egy fiatalember jelentkezik felvételre egy nagykereskedelmi vállalatnál.

— Dolgozott már a mi szakmánkban? — kérdezi a személyzetis.

— Nem, kérem, én eddig az állatfelvásárlásnál voltam.

A személyzetis végignéz a mulyaképű fiatalemberen és így szól:

— És mondja, barátom, mi volt maga annál a vállalatnál, alkalmazott, vagy áru?

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, negyedévre 22,50 Ft

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással 78.2308/2-46 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre

Index: 25 504
ISSN 0134–0611

A szemtelenség teteje

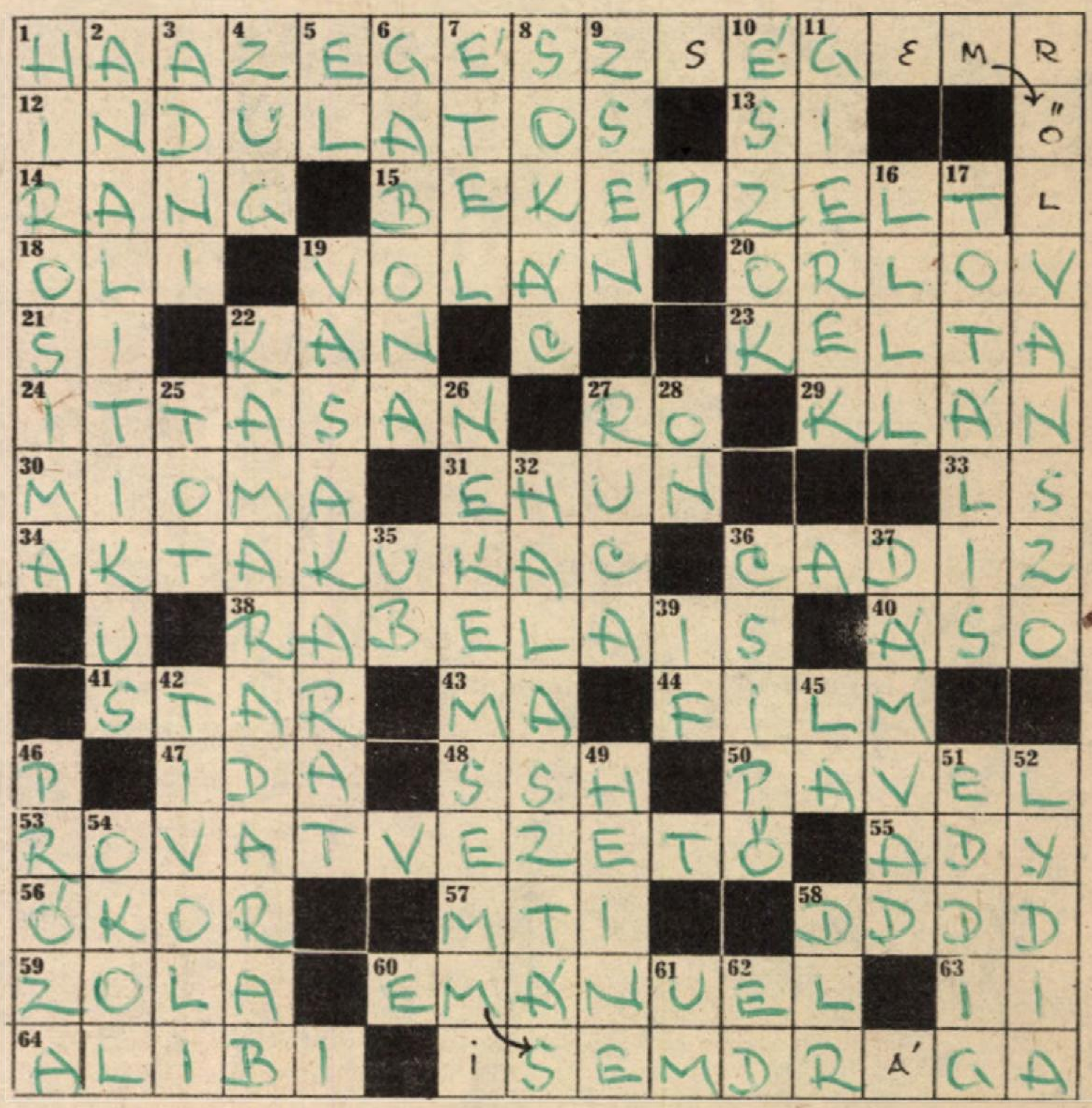
Pacolai egy híres belgyógyászprofesszort keres fel a panaszával. Amikor a vizsgálat véget ér és a professzor közli vele a honorárium összegét. Pacolai bevallja, hogy összesen negyven forintja van. A prof elképed: — Akkor mért pont engem keresett fel? — Vízszintes 1. — függőleges 26. — feleli Pacolai a legnagyobb nyugalommal. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb november 20-ig, kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Lobbanékony természetű
13. Sporteszköz
14. Például: katonai rendfokozat
15. Kissé sokat tart önmagáról
18. Becézett női név
19. Nagy közlekedési vállalat
20. II. Katalin cárnő kegyence volt
21. A dúr-skála hetedik hangja
22. Hím állat
23. Nép az ókorban
24. Beszeszelt állapotban
27. A görög ábécé R betűje
29. A nemzetség elnevezése Skóciában
30. Sokszor műtétre szoruló izomdaganat
31. Itt — népiesen
33. L. S.
34. Nagy bürokrata, kis hatáskörrel
36. Spanyol kikötőváros
38. Kiváló francia szatirikus író a 16-ik században
40. Kerti szerszám
41. Sztár — angolul
43. Ezen a napon
44. Modern művészet
47. Ritka női név
48. S. S. H.
50. Orosz férfinév
53. Szerkesztőségi beosztás
55. Nagy költőnk
56. A Nyugatrómai Birodalom bukásával ért véget
57. Hazánk hírszolgálati irodája
58. Azonos betűk
59. Nagy francia író
60. Két portugál király neve volt
63. Azonos betűk
64. A rendőrségen igazolt máshol-lét

FÜGGŐLEGES

1. A világháborúból emlékezetes japán város
2. Elemző, felbontó, részeket vizsgáló
3. A jótékony szokott
4. Arany Jánosnál az éji bogár
5. Igekötő
6. Gazdasági növény
7. Táplálékul szolgál
8. Délszláv népcsoport Baranyában
9. Feszélyezettség, elfogódottság (ismert idegen szóval)
10. A meggyőzés és meggyőződés alapja
11. Egy szocialista állam pártjának első embere
16. Azonos betűk
17. Mindenre kiterjedő, egyetemes
19. Szinte minden akadályt legyőz
22. Színpadi mű, kevés szereplővel, többnyire egy színhelyen
25. Külföldön élő magyar származású szobrászművész
27. Háziszárnyas
28. Fémes elem
32. Öröme a megszorult adósnak
35. U. B.
36. Testünk egy része
37. A szarvasnál kisebb, az őznél nagyobb páros ujjú kérődző állat
39. Monte Christo vára
42. Asztali szerencsejáték (egy olasz város nevéből)
45. Olasz névelő
46. Nem versben írott mű
49. Nagy német költő
51. ... és ne tovább!
52. Ókori ország Kis-Azsiában
54. Felelőssé tesz
58. A dollár egynemű betűi
61. Német prepozíció
62. A Névtelen Jegyző által említett hét kun vezér egyike

A MACSKA MEG AZ EGÉR

című rejtvényünk megfejtése:

— Látod, hogy milyen hasznos idegen nyelvet tanulni!

200—200 forintot nyert:

Vági Aladárné, Pásztori, Alsó u. 16. 9311
Magos Györgyné, Kecskemét, Sziget u. 2. 6000
Hutka Mária, Pálháza, Dózsa Gy. út 71. 3994

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelembe méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

HEGEDŰS ISTVÁN:

AZ EMANCIPÁCIÓ CSÚCSAI

